ஓ

சிவமயம்.

சீதைசதமுகராவணசம்மாரமென்னும்

சகஸ்திரகண்டராவண நாடகம்.

மூ ல ம்,

சாலை கிருஷ்ணசாமி நாய்க்கரால்

யெழுதப்பட்டது.

திண்டிவனம் புஸ்தக வியாபாரம்.

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, தணிகாசலமுதலியாரால்

கொடுக்கப்பட்ட இன்னுடகுறை

சூவா முனிசாமி முதலியாரால்

சகலசுதந்தரத்துடன் பெற்றுக்கொண்டு

ரிஜிஸ்டர் செய்தது.

சென்னை-சூளை,

தனலக்ஷ்மி கர்த்தன அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[ஸ்ரீலே] 1911. [

ரிஜிஸ்டர் காப்பிரைட்.

விக்கிரேஸ்வார் சேவி

3-8912MKN4S
N11
85838

உ

கடவுள் துணை.

சிதைசதமுகராவண சம்மாரமென்னும்

சகஸ்ரசிரகண்ட ராவணை

நாடகம்.

விநாயகர் துதி விருத்தம்.

சிற்பரமும் அயோத்திரமமூர்த்தி
சேனையுடன்மாயாபுரி பட்டணத்தகங்கேனி
பேர்பரவும்ராவணேச்சன் பிலமடக்கி
பேரனுக்குவன்புடனே பட்டமீய்ந்த
கேர்பரவும்சரிதைதா டகமாயிர்த்த
கீநிலமும்மகிழ்ந்திய வஸ்த்துவான
யேர்பரவும்சாலேநகர் தன்னிலமேவும்
பேகாந்தகணபதியின் காப்புதானே.

பொது வசனம்.

அகோதெப்படியென்றல் கசிபருக்கும் விசலேகன்னிக்கும் புத்திரனுயிய சகரத்திவு மாயாபுரிபட்ட ணத்தை யாளாநின்ற சகஸ்த்திரமுகராவணன் கொலுவுக்கு வருகிறபோது கதைப்பிரசங்கம்செய்ய விநாயகர் வருகிற விதங்காண்க.

விநாயகர் வருகிர கவி.

விரிகடலுலகமேன்மை விளங்கியேபுகழும்கீர்த்தி
அரிதிருமருகன்கையில் அங்குசபாசமேந்தி
பரிமளகந்தம்வீச பலரிஷிகணங்கள்சூழ
கரிமுகமிலங்கும்சாலே கணபதிவருகின்றாரே.

பொது வசனம்.

இப்படியாக விநாயகர் திருவடியைபூசித்து அடியேன்சிரமேர்க் கொண்டுபேர்ப்படி கதையைசொல்லுகிர விதங்காண்க.

சகஸ்த்திரராவணன் வருகிர கவி.

கெடுமுடிகளாயிரமும்சூரி னுக்கொப்பாய்
நிகழ்க்கிடவேகரமிரண்டாயிரமிலங்க
கொடியபடைராக்ஷதர்கள்கோடிகோடி
குவலயமும்கிடுகிடெனமுரசுபேரி
அடவடனே அளவிலாமந்ரிசூழ
அண்டரெனடமெல்லாமோடுகடுங்க
வடிவுடையசகஸ்த்திரமுகராவணேசன்
மாமலைபோல்கொலுவுகந்துமேவினாரே.

சகஸ்த்திராவணன் வருகிர தரு.

ஜெகத்தில்மிகப்பிரதாபன் சகஸ்த்ரமுகராவணன்
தீரன்கொலுவதாகிறன்.

ஜெதகண்டனுக்கதிக சூரன்கொலுவதாகிறன்
மிஞுக்ததவத்ததிக மகுத்துவரும்கனிக்க-சுரு

விர்தையாய்தவரை தந்தகாசிபரும்
இந்தமகிழ்ந்திட வந்தநேசிபரும்-ஜெகதல

சோதிசுந்திரம்டோல் காதிற்குண்டலமாட
மேதினிமதிக்கமணி சாதிசர்ஆரமின்ன-சுரு

வீரியமாமணி பேரிடியா மென
வெட்டவெளிபின்மேல் மூட்டியமுடியுடன்-ஜெகதல

மீரிமணிமகுடம் சேரக்கவசமாட
தீரசூரசேனைகள் தூரதூரத்தில்காட-சுரு

விண்டலபுவனமும் மண்டலமெங்குமே
கொண்டவாத்தியம் கண்டுகிக்கிடென-ஜெகதல

தண்டம்தனுசுயீட்டி பிண்டபாலாவுலக்கை
கொண்டகரமிலங்க கண்டுதேவர்கலங்க-சுரு

குஞ்சரிதேரணி மிஞ்சியவிசையுடன்
கூரியசபதனில் வீரியமாகவே-ஜெகதல

சகஸ்த்ராவணன் சொல் கவி.

மந்திரிகுரிதிக்கண்ணு வல்லோனும்குராக்கைபாகு
சுந்திரக்கசிபருக்கும் சுதராகிவந்துதித்து
சந்ரசேகரைக்கண்டு தாழ்விலாவரங்கள்பெற்று
வந்துநான்குருபாசத்தை வணங்கியேகொலுவில்வந்தோம்.

சகஸ்த்ராவணன் சொல் வசனம்.

கேளுமப்பா மந்தியாகியகுருதிக்கண்ணுதீர்க்கப்பாகுவே கசிபருக்கும் விசாலக்கண்ணிக்கும் சகஸ்த்திரமுகன். சதமுகனென்னும் நாங்களிரு பிள்ளைகள்பிரந்து மாயாபுரிபட்டணத்தை ஆண்டுவருங்காலத்தில் அரசுகேர்வசி சித்ராகு குமாரத்தியாகியசுந்திரப்பூரணியை நான்விவாகம் செய்துக் கொண்டுவந்தேன். அவனிடமாக சுந்திரவிலோசியம் சுகேசியென்னும் யிரண்டுபெண்பாலும் காலக்கூடம்பனை

ன்றுஞருகுமாரனும் பிந்து அந்தயிண்டுபெண்களில் சந்திரவிலோ சையிலங்காபுரியையாளும் சதகண்டராவணன் குமாரனுகிய யிந்தி ரஜிதனுக்குத்தத்து சுகவாழ்வையடையச்செய்தேன் யிளையவளாகிய சுசேலிகனி யிந்தமாயாபுரிபட்டணம் யிருபதுகோடி யோசனைக்குள் தன்னழகுக்கேத்த நாயகன் கிடைக்காமல் சிங்குமுகத்தியையேவி அ யோத்தியாபுரிராமச்சந்திரமூர்த்தி தம்பியாகிய பரதன் குமாரனை பாதக்கர்ணனை கொண்டுவர அதைநாமறிந்து சந்தோஷித்து சுகேசி க்குநிருமணம் செய்விதது சுகவாழ்வையடையச்செய்தோம் சுகே கிக்கும் பாலகர்ணனுக்கும் சுதரிசனனென்று ஒருபுத்திரன்பிற ந்து யிருக்கின்றது யிப்படி மகரர்குலம் விர்த்தியாகும்படி அனுதின மும் பரமசிவனைதியானித்துவருகிற குலக்குருவாகியசுக்ரபகவானு டயபாதாரவிந்தத்துக்கு அநேகசருணம்செய்து அதன்பின்பு சக ஸ்திரராவணன் தேசவிசாரணை விசாரிக்கிறவிதங்காண்க.

தேசவிசாரணை-தரு.

இருபதுகோடியிந்த மாயாபுரியிலிருக்கும்
பரிஜனங்கள்வர்த்தகர் யெல்லோரும்சுகமோசொல்லும்

மந்திரிசொல்-தரு.

யிந்திரலோகம்போலவே தழைத்தோங்கியேகரம்
அருணமயாம்பரிஜனங்கள் அனைவரும்சுகமேஅய்ய

சகஸ்த்திரன்சொல்-தரு.

தேவரெல்லாம்வந்து யேவல்பணிவிடைசெய்துவர
யெங்களிடகெடிசென்று வருகுதோசொல்லுமந்திரி

மந்திரிசொல்-தரு.

ஆவலாகவேதேவர்பணிவிடை அனைவர்கள்செய்வதுண்டு
அண்டரெண்டமெங்கும்கெடி அனைத்தும்சுகமேஅய்யா

பொது-வசனம்.

இப்படியாக சகஸ்த்திரமுகராவணன் கொலுவி லிருக்கும்போ து கெல்லங்காபுரிராவணன் சங்கையாகியசூர்ப்பகைவருகிறவிதங் காண்க.

சூர்ப்பகைவருகிற-கவி.

அக்கரகாள்ராவணேசன் அவன்குடிகெடுத்தபாவி
இக்கரான்தனதுதம்பி யிவன்குடிகெடுக்கையண்ணி

தந்திரம்தனையிந்து சந்தோஷமதனையெண்ணி
விந்தையாய்சூர்ப்பகைகை மெல்லியும்வருனைருளே.

சூர்ப்பகை வருகிர-தரு.

வந்தாளேசூர்ப்பகை ஐய்யாரம்மாது
வாராளேசூர்ப்பகை
வந்தாள்விஞ்தமாக மகிழ்ந்தராவணன்தங்கை
சூர்தகமில்லாதம்பி குடிகெடுக்கயெண்ணி-வந்தாள்

கோரதந்தமிலங்க கும்பல்தனங்குலுங்க
வீரத்தனங்கள்பேசி வெகுண்டுவிழியுருட்டி-வந்தாள்

ஆசையாயிலங்கையை ஆரும்படிசுதனே
மோசவஞ்சனையெண்ணி மொழியுமகனுக்கன்பாய்-வந்தாள்

தண்டைகொலுசுகொஞ்ச ரத்னப்பணிசொலிக்க
கண்டவர்நடுங்க காலனும்பயமாயஞ்ச-வந்தாள்

சூர்ப்பகைகைசொல்-கவி.

கலங்குதேயெந்தநெஞ்சம் காரிழைதோழிமாரே
குலங்கனையழித்ததம்பி கூடியராமன்தனை
யிலங்கையுமாண்டிருக்க யென்மனம்தாங்குவேனே
மலமுள்ளகாலசேயன் பாலனையழைத்திடீரே.

சூர்ப்பணகைகோல்-வசனம்.

கேளும் சகிமார்களே யிந்த விபூஷணன்யெதிரியாதவந்தாமர் லக்ஷ்மணரையடித்து யெனது அண்ணுவாகிய ராவணன் கும்பகர்ண ன் யிந்திரசித்து யின்னம் அனேகராக்ஷசசேனைகளையும் கொன்றுவி ட்டுயிந்தலங்காபுரியை ஆண்டுவருவதால் யெனக்குப்பொறுக்கவசமி ல்லை அந்தவிபூஷணனைக் கொன்றுவிட்டு யிந்தயிலங்காபுரியை யென் மகனுக்குபட்டாபிஷேகம்செய்து வைக்குமபடியொருயோசனை செ ய்திருக்குறேன் அதற்காக யென்குமாரனைகாலகேயனை அழைத் து வாருமம்மா சகிமார்களே.

காலகேயன் வருகிர கவி.

அகந்தனிலன்புண்டாகி அன்னையுமனமுத்தசேதி
பகர்ந்திட அரியவேண்டி பலபணியலங்கரித்து
ஜெகந்தனிலெவருமஞ்ச சிலைகெதைபலவுந்தாங்கி
மகிழ்ந்துமேகாலகேயன் மன்னனும்வருகின்றானே.

காலகேயன் வருகிர கரு-சித்து.

காலகேயசூரன்வந்தனனே வெகுவீரமிஞ்சிய
காலகேயசூரன்வந்தனனே

காலகேயசூரன்வந்தான் கண்டவீரருமஞ்சியோடவே
மாலைமாமணிசோதிமின்னவே வச்சிரபதக்கம்தளதளென்னவே ()

தட்டிழல்லடங்கச்சை யிலங்கிடவே-தாண்டிகடந்து
தொட்டவாளியுமின்னலி துலங்கிடவே
யெட்டுதிக்கிலும்தீ நென்றிடவே
மிரவிமாமணிமாலை பளபளென்னவே
சோதிருச்சியும் தலக்கியாடவே
மாதரிருபுரம் கவரிபோடவே-கால

சத்தண்டமும் தெம்பாடிடவே-யிவனைக்கண்டு
மெத்ததேவரும் மனதவாடிடவே
சுத்தவீரிய தீரனென்றிடவே
சுந்தரத்துடன் தாயைக்கண்டிடவே
வெற்றிவீரியர் கண்டுகூசவே
மேனிலபரிமளம் வாடைவீசவே-கால

சுற்றவட்டகுடைபிடித்திடவே பேரிகைடங்கா
விற்றைமாமணி முரசடித்திடவே
யிந்தவுலகத்தில் யெவருமஞ்சிடவே
சுந்தரசூரியர் கண்டுவணங்கிடவே
விந்தையாக அன்னைஅழைத்திடும்
வந்தசேதி யரியவேவந்தனே-கால

காலகேயன் சொல் கவி

அருந்தபமிகவேசெய்து அஞ்சிரண்டுதிங்கள்தாங்கி
வருந்தியேயெனையளித்த மாதாவேபாதம்போற்றி
பரிந்தேமெயென்னையிங்கு பரிவாகஅழைத்தசேதி
தெரிந்திடயின்னதென்று சேயனுக்கரிவிப்பாயே.

காலகேயன் சொல் வசனம்.

மகாதபம்புரிந்து பத்துமாதம்சுமந்து பெற்ற யெனது அன்னை யே உன்திருவடிக்கு அனேகவந்தனம் யென்னை யழைத்தவிபரம் யின்னதென்று விளம்பும்யெனது அன்னையே.

சூர்ப்பநகை சொல் தரு-கொண்டிச்சிந்து.

சுதனேமிகவாழி நான்சொல்லும்
புத்தியைக்கேளும் கல்லழகா

யிதவாகஅய்யோகத்தி மாமனை
யிஷ்ட்டமாய்விபூஷணன் தானடுத்து
சூக்ஷாதிசூக்ஷமெல்லாம் காட்டி
தலைத்தாமேராவணன் கூட்டமெல்லாம்
ஆக்ஷியாயிவாகி யிப்போ
ஆளும்யிலங்கையைநீ ஆளவெண்ணி
நினைத்தேன்மனதினிலே யிப்படிவேநீ
மேவியேசாகர தீவையண்டி
சகஸ்த்திரன்முகமுன்னே கூசாமல்
சங்கதிநடந்ததெல்லாம் தங்கியுரையும்
யிந்திரஜெயித்தமாமன அவரும்
யிக்ஷணம்விபூஷணீ வெட்டிக்கொல்லுவார்
யிலங்கையையுனக்களிப்பார் பட்டமும்பெற்று
யிந்நினைப்போலவே சுகமாய்வாழ்வாய்-தந்தை

சூர்ப்பகைசொல் வசனம்.

கேளும் குமாரகா மரயாபுரிபட்டணத்தில் சகஸ்த்திரமுகராவணன் சதமுகராவணனென்று யிருவரிருக்குராக்கள் அவர்களோயிந்த யிலங்கைராவணனுக்கு பந்துபங்கு அதிகவரப்பிரசாதங்கள் பெற்றவர் அவர்களைலெல்ல திருமூர்த்திகளாலும் முடியாது அவர்கள் யிந்திரசெயி தக்கு மாமனுராகும் அவருடனேயிங்கே நடந்த விசேஷங்களைச்சொல்லி முறையமிட்டால் ராமலக்ஷ்மணரையும் விபூஷணனையும் கொன்று யிந்த யிலங்கையை உனக்கு பட்டாபிஷேகம ளிப்பார் போய்வாரும மகனேகாலகேயா.

காலகேயன்சொல்-கவி.

சதமாகஅன்னையிந்த சங்கதியெடுத்துரைக்க
பதமாகும்தாயேநீயும் பகர்ந்தசொற்படியேயிப்போ
விதமாயவ்விடமேயேகிவிபூஷணன்ரீமன்தன்னை
அதமாகசெய்துவைக்க அடைவுடனேகுவேனே.

காலகேயன்சொல்-வசனம்.

இந்தயிலங்காபுரி யெனக்குசதமாகும்படி தந்திரமெடுத்து சொன்னவாக்குப்படி ராமலக்ஷ்மணர் விபூஷணரிகளை அதமாக்கிவைக்கும்படி மாயாபுரிபட்டணத்துக்கு பயணமாகுறேன் யெனது தாயேசருணம்.

காலகேயன்மாயாபுரிபட்டணம்போகும்-தரு.

ரதமேரிநடந்தானே காலகேயன்
விதமாகதொடர்ந்தானே
ரதமேரிதம்பியே நாடிஅந்தரணீதி
பதமாகநடத்தியே பரிகள்பரந்திடவே-ரதமேரி

குண்டலமசைந்தாட தேவர்களெல்லாம்
கண்டுமேமனம்வாட
மண்டலம்யோத்தி மன்னர்மாமனிதரெல்லாம்
யின்றுமேஅதஞ்செய்து யிலங்கையையாள்வேனென்று-ரத

பச்சைப்புரவிபரக்க வேடிக்கையாக
வச்சிரபூஷணம்மிரக்க
கச்சைப்பிரளகையில் கடகம்புளபனென்ன
அச்சமில்லாமலே அதட்டியரியைத்தட்டி-ரத

தீவுதீவுகள்தாண்டியே சாகத்தீவை
மேவியேகாணவேண்டியே
தாவியதிவேகமாய் சகஸ்த்ராமுகராவணன்
யாவுந்தேர்படைகளும் மணிமண்டபத்தைக்கண்டு-ரத

காலகேயன் சொல்-கவி.

நாகலோகத்தாரெல்லாம் நல்லடிபணியயிங்க
சாகத்தீவையாளவந்த சகஸ்த்ரமுகப்ரதாபா
யோகபுண்ணியகெம்பீரா யுலகெலாம்நடுநடுங்கும்
யேசுவீரியரேதங்கள் யிணையடிகமலம்போற்றி

சகஸ்திராவணன்சொல்-கவி.

உன்னிதகாலகேயாஉலகெலாம்நடுங்கவந்த
பென்னிடமாநகன்தந்தை யெதிரில்லாவர்க்கமெல்லாம்
மின்னிபலாழ்வைபெற்று மேன்மையாயிருக்கின்றீரோ
தன்னிகரில்லாமைந்தர் சங்கதிபரிப்பாயே.

சகஸ்திராவணன்சொல்-வசனம்.

சேஞ்மையா காலகேயாயிலங்காபுரியிலிருந்தப்பட்டபந்துவர்க்
கங்கள் பரிஜனங்கள் யெனதுமருமகனை யிந்திரஜெயித்தசம்பந்தி
யாகியராவணன் கும்பகர்ணன்விபூஷணன் முதலானேநம் க்ஷேமமா
யிருக்கின்றார்களா சொல்லும் குமரகா.

காலகேயன்சொல்-தரு.

தந்தையேயிலங்கைக்கு வந்தசேதிபெருந்தீம்பு
சஞ்சலமிவீரோ நடந்தசேதி
கொஞ்சமும் தெரிவீரோ
அயோத்திராமன்தேவி அழகுசீதையைக்கொண்டு
அரும்சிரையடைத்திடவே ராவணதீரன்
பெரும்னை பிடித்திடவே
அயோத்திராம லக்ஷ்மணர்கண்டு
லங்கையைஅடித்தாரே வாகரசேனை
தங்கள விடுத்தாரே
ரணக்களம்தன்னிற்சண்டை நடக்கவிபூஷணனும்
ராமரைஅடித்தானே உளவுகள்சொல்லி
நேமங்கள் கெடுத்தானே
பாவிவிபூஷணனும் பகையாளியையடுக்க
பலங்கண்டுதுடித்தாரே யிலங்கையெல்லாம்
கலங்கவே அடித்தாரே
ராவணன்கும்பகர்ணன் நல்லமைந்தனைச்கொல்ல
நானிலமடித்தாரே யெல்லாமிரையாக
கூளிக்குக் கொடுத்தாரே
மூலபலங்களெல்லாம் முழுதுமடிந்தபின்பு
முடிசூட்டிவைத்தாரே விபூஷணர்க்கு
நேசமிக பெற்றாரே
குலத்தைக்கருவருத்தே குடிசேடனுமகிழ்ந்து
கொண்டானே அரசாசை மெத்தவும்நலம்
கண்டானே வெகுசாசை
யென்தாயாரெனை யனுப்படந்தசேதி
தெரிவிக்கவந்தேனே யிப்படியென்று
அரிவிக்க னெந்தேனே.

காலகேயன் சொல் விசனம்.

இப்படியெல்லாம் விபூஷணனாலே தீம்புவந்ததேதவிரவேரில்லை யென்தாயார் வயதெறிந்து உமக்கு தெரிவிக்கும்படி சொல்லியனுப்பினதேனப்மா யெனது தந்தையே.

சகஸ்ரராவணன் சொல் கவி.

உடனேயிந்தமொழிகாலகேயன்
உரைத்தகவிழிகளொல்லாம்பொரிபரக்க

படபடெனமீசையதுதுடிதுடிக்க
பற்கடித்துயாவர்களும்திடுக்கிட்டேங்க
கடகடென்றுஅண்டத்திலிடியைப்போலும்
கர்ச்சனைகள்செய்துகரந்தன்னைக்கொட்டி
நிசமுடையசகஸ்த்ரமுகறுவணேசன்
சினம்துடித்துமனம்பதைத்துஉரைக்கின்றானே.

சகஸ்த்ரராவணன் சொல்-தரு.

ராவணதிகலடங்கலும் மடிந்திடக்காலமோ
ராமராதனைசெய்திடும் கோலமோ
நடக்கவேயெமகிரியை அடக்கியேஅவர்களை
துடிக்கவேசெய்துநான் மடிக்காமல்விடுவேனே-ராவ

யென்னிடசவுரியம் மரிந்தவரல்லவே
யெந்தன்மருகன்சம்மந்தி யவர்களைவெல்லவே
யிளையவிபூஷணன் உளவதுசொல்லவே
கொளையனையிப்போதே தளமுடன்மடிக்குறேன்-ராவ

அண்டபகிரண்டம் மொடுக்கவேவந்தேனே
அரிவிக்காமலவரை மடித்திடனெந்தேனே
அதமதுசெய்யவே விதமிகுராமனே
குரவுகள்செய்திட தருதேதெஞ்சமும்-ராவ

யெதிரிவந்துகடிந்து மீரியேவெல்லலாம்
யெமனெப்படியவரை யெல்லோமேகொல்லலாம்
பதரியவர்வந்தாலும் சொந்தமென்றெண்ணலாம்
பார்க்குறேன்கமனையும் தாக்கியேவாட்டலாம்-ராவ

சகஸ்த்ரராவணன் சொல் கவி.

யெந்தநிடமதிமந்ரிமாரேகேளாய்
யெமனரியாதுயிர்போவதண்டோசொல்லும்
வந்தவர்கள்மடிந்தாலும்நமனுமெந்தன்
மருமகனென்றிரஜித்தையரிந்திடானே
வந்தகுற்றமிவராலேயாகுமிந்த
மானுடிக்குள்காலகாலாநீபோயோடி
அந்தகனைகைப்பிடியாய்பிடித்துகொண்டு
அதிவிரவாய்யென்சமுகம்வருவாயே.

சகஸ்த்திரராவணன சொல் வசனம்

கேளும் யெனதமந்திரிமார்களே யெமனரியாமல் உயிர்போவ தண்டோ அந்த ராமன்வந்து மடித்தாலும் யெனது மருமகன் யிந்ரஜித்தையும் சம்மந்திராவணனென்றும் யெமரானவன் அரியாரோ அவன்யெப்படி கொல்லலாம் யெனது மந்ரிமார்களே.

சகஸ்த்திரராவணன் சொல் வசனம்.

அடா காலகாலா யெமனைகைப்பிடியாய் கொண்டுவாருங்கள் சீக்கிரம் சீக்கிரம்.

பொது வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் சகஸ்த்திரமுக ராவணனவன்கோ பங்கொண்டு கெர்வித்து யெமனைக்கொண்டு வரும்படிகாலகேயதிடம் திட்டம் செய்ய அப்போது யெமதர்ம்மராஜன் சபைக்கு வருகிரவிதங்காண்க.

யெமன்வருகிர-கவி.

கொடியவன்மந்ரிவந்து கூசாமல்சேதிகூர
கடினமும்செய்யும்போது கலங்கியேமனமும்வாடி

அடியுப்தள்ளாடிநடி ஆயிரமுகனேக்காண
யிடியச்சொல்லுடையவேந்தன் யெமனுமேவருகின்றனே.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS REGISTERED 20 FEB 1911 MADRAS

யெமன்வருகிறதரு.

வந்தானேயேமராஜன் மனதுவாட
வாரான்பாரீர்சூரதீரன் சமுகம்மிடி
சிந்தைமிகயெனக்கு வாடுதையோசிவனே
தேவரஞ்சவந்த சூரதீரனவனே

யெமன்சொல்-வசனம்.

அப்பாகாலசித்தர்களே நடுநடுங்கும்படியாக சகஸ்த்திரமுக்கா வணன்நம்மை யழைத்தனிதமாது யேதென்றுள்.

(சுரு) சித்திரமாமுடி பெற்றிடுப்பராவணன்
கொத்துடன்மாண்டதை பத்தியோவென்று-வந்தா

தூதர்வந்துயென்னே கட்டியடிக்கலாச்சே
துஷ்ட்டன்வந்துஅதி காரம்செய்யலாச்சே-சிவனே

ஆதரவுசெய்ய ஆரும்யெனக்கில்லையே
அடக்கமதம்ராம சாயீவரமில்லையே

வசனம்.

அப்பாசித்திராபுத்திரா மாபாவியாகிய சகஸ்த்திரமுகன் பரம சிவனாலே வாழ்வில்லாவரங்கள் பெற்று.

(சுரு) அணிஅணியாய்தேவர் பணிவிடைசெய்யவும்
மணிமுடிசகஸ்த்திரன் துணிவுகளென்று-வந்தா

ஆதிசிவன்தந்த வரத்திலால்
அதிகமதம்கொண்டு செய்தகொடுமையால்
நீதியில்லாப்பாவியென்று உலகில்சொல்ல
நீடிக்குமோவாழ்வு அய்யோயிவரைனக்கொல்ல

வசனம்.

மகாபாவியாகிய சகஸ்த்திராவணன்மாண்டு நமது யெமகிரிய டைய.

(சுரு) நெஞ்சிலநினைவானே கொஞ்சமாவிருக்குதே
வஞ்சகனாலேமனம் அஞ்சுதேயென்செய்வேன்-யுக்தா

அண்டொணாதகோபம் கொண்டுமேம்படுபாவி
அழைக்கதூதுவிட சோருதேயென்தாவி
கண்டகனேகிட்டி காணபயமாகுதே
காட்டுவானேவீரம் பூட்டுவானேவிலங்கு

வசனம்.

அப்பாசித்திராபுத்திரா அதமகாபாவியானவன்யென்ன செய்வானேன.

(சுரு) காதகராவணர் பாதகர்மாண்டதும்
தூதுகள்வந்ததும் சேதிதானென்று-வந்தா

ஏமன்சொல்-கவி.

ஜெகத்தனிலதிககீர்த்தி தேவரும்மடங்கவந்த
சகஸ்த்திரமுசகெம்பீரா காளிணசருணம்போற்றி
அகத்தியம்தூதராலே அடித்துமேபிடித்துவந்த
உமக்குமேபயந்தேனிப்போஉண்மையையுரைத்திடரே.

ஏமன்சொல்-வசனம்.

சருணம் சருணம் சகஸ்த்திரமுக ராவணேஸ்வரா யிந்ததூதுவ ராலே யென்னேனேகவிதமான யிம்சைகள் செய்து அழைத்துவ ந்த விபரத்தை யெனக்குதெரியும்படி சொல்ல வேண்டுமரசே.

ராவணனுக்கும்-எவனுக்கும்-தர்க்கம்-தரு.

எமனேயெதிர்வந்து நில்லடா-அந்த
இலங்கைசேதியென்ன சொல்லடர
மாமனேமருகனே மடித்தாலுமனிதர்க
ளாமோபயமற்று ஆவியைக்கொள்ள-யெமனே.

ஏமன்சொல்-தரு.

என்னுலேயொருகுற்ற மில்லியே-உங்களை
யெதிர்த்திடநீரம்பெற்றவ ரில்லியே
பன்னகமீதிலே பள்ளிக்கொண்டவதாரன்
மன்னுகவந்து மடித்தாரேயென்னசெய்வேன்-யென்னு

ராவணன்சொல்-தரு.

சண்டகரியாவுயிர் போகுமோ-உலகம்
சாற்றுமொழிவீண தாகுமோ

கண்டிருந்துயெந்தன் பத்துவைதிடம்பெற்று
கொன்றுவிட்டவுன்னை கொஞ்சத்தில்விடுவேனே-சன்ன

எமன்சொல்-தரு.

மாயன்மகிழ்த்தமே ராமனு-மிங்கே
வந்தார்அசுரர்க்கே யேமராய்
ஞாயமரியாமல் காடியென்மீதிலே
சாயகுத்தம்பேசி தண்டிக்கவாருமோ-மாயன்

சகஸ்த்ரராவணன்சொல்-கவி

தன்னியகாலகாலா தூதனேசொல்லக்கேளாய்
யென்னையுஜித்திடாத யேமனைபிடித்துநீங்கள்
முன்பின்னும்பார்த்திடாமல் முக்கோணம்கனிலேகட்டி
பின்னியேசவுக்கால்தந்தம் பீரிடசெய்குவீரே.

சகஸ்த்ரராவணன்சொல்-வசனம்.

கேளுமப்பா மந்திரியாகிய காலனே யென்னை யெவ்வளவும் மதியாமல் யென்மகளாகியசந்திரஜ்வாலோசனிதாலியிழுத்து தவிக்கச்செய்தயிந்தயெமனைக் கொண்டு போய்முக்கோணத்தில் பிடித்து கட்டிகுதிரைசவுக்கினால் திரேகமுழுதும் பெதீகம்பீரிடும் படிக்குஅடித்துவதைப்படுத்துங்கள் மந்திரிமார்களே.

பொது-வசனம்.

இப்படியாக யெமனைக்கட்டியடிக்கும்போதுயெமன்துயரப்படுகிறவிதங்காணுங்க.

எமன்புலம்பல்-தரு.

அரகராயிதுவுந்தன் செயல்தானே
ஆதிமாதவா ஏதனேயென்னசெய்வேன்
அடிக்கமல்லரும் யெடுக்கரத்தமும்
துடிதுடிக்கவே முடுக்குரார்களே-அரகரா

யென்னமாயினி தானுவேனையோ
யேகமாய்ரத்தம் பீரிட்டோடுதே
யெந்தன்விதியோ சந்திரசேகரா
நிந்தைசெய்யவும் சிந்தைவாடுதே-அரகரா

பாவிசூரனேவெட்டி வாட்டிவாரில்லே
பாச்மேயிதுமீசா சர்வேசனே
பத்திபத்தியாய் ரத்தமீரியும்
மெத்தமெத்தவே சுத்திதருபுதே-அரகரா

தேவாஞ்சிய ராவணதீரனே
சித்ரவதைசெய்ய உந்தன்செயலிதுவோ
தேத்தியென்மனம் பார்த்துயெத்தனே
காத்துயென்னிடர் தீர்த்துவிடுமைபா-அரகரா

சகஸ்ரகண்டராவணன்சொல்-கவி

எமனையும்பிடித்துயிருகாலுக்கும்
வெகுராலேவிலங்கிட்டுசிரையில்வைத்து
ஸ்ரீராமனைகளத்தடனே சங்கரித்து
நாடியவர்க்குதவிகுடிகெடித்தயெந்தன்
மாமனையும்கொணமணிமுடியும்வாங்கி
வகையானகாலகேயனுக்களிக்க
ஆமிதுவேஅயோத்திநாளைகாலை
அடங்கலுமேபோகதிட்டமசெய்குவாயே.

சகஸ்ரகண்டராவணன்சொல்-வசனம்.

கேளும்குரிதிக்கண்ணு நமனைப்பிடித்துயிருகாலுக்கும் விலங்கிட்டுசிரையிலவையுங்கள் அயோத்திராமனைசங்கரித்தபிறகு இலங்காபுரியைச்சென்று யெனது சின்னமாமனான விபூஷணனைபிடித்துஅந்த யிலங்கையை காலகேயனுக்கு மணிமுடிகரிக்க மனமாகினேன்ன மதுமாயாபுரிபட்டணம் பிருபதுகோடியோசனையும் அரியுபடிபேரி கை முழக்கிநாளைசூரிய உதயத்துக்கு நமதபடைகளெல்லாம் அயோத்தியாபுரிக்கேகும்படி திட்டம் செய்யும்மந்திரி.

பொது-வசனம்.

இவ்விடத்திலிப்படியிருக்க யோத்தியாபுரிபட்டணம் ராமசந்திரமூர்த்தியும் தம்பிமார் புடைசூழசகலவூடம் பரத்துடனேகொலுவுக்குவருகிரவிதங்காண்க.

ஸ்ரீராமர் வருகிர-கவி.

மணிமகுடம்புவியரசர்வணங்கும்தீரன்
மாசிலாரவிகுலத்தில்பிரந்தபாலன்
பண்ணியமலரணியுமிர்ர்தேவரெல்லாம்
பக்ஷமுள்ளஉலகரக்ஷகசிங்காரன்
துணிவுடையதம்பியரும்கரங்குவிக்க
துளபமணிபதித்திழைத்தமகுடமின்ன
அணிவரிசைகோதண்டம்கரத்திலேந்தி
அயோத்தி ஸ்ரீராமசர்ர்வருகின்றாரே.

ராமர்வருகிர-தரு

தேசம்புகழ்யாத்தி ராஜராமச்சர்ர்
தேவரக்ஷகன்தானே.
பக்த்தர்கள்சித்தர்கள் பாபநாசன்தானே
பாசமாம்கமுசலே பாலநாகவுதித்தேன்
பயங்கொள்ளும்தாடகையை உயிர்வதைத்தேன்

பக்த்தர்கள்வாட விஸ்வாமித்ர்தேட
உத்தமவேழ்வியும் குற்றமுங்கண்டேன்
சுத்தியசூரரை யெத்துடன்கொன்றேன்-தேசம்

கண்டு அன்பாய்முனிவன் அண்டிவரும்தடத்தில்
கல்லெப்பெண்ணாக மெரித்தேன்
சனகன்தந்தவில்லை வளைத்துமுரித்தேன்
மண்டலமரியசீதையை மணமாலைதரித்தேன்
வழிமருத்தபரசுராமன் திரத்தையும்பரித்தேன்

மாமரைபாட மாதர்கள்ளாமரைபோட
பூமியின்துஷ்டரை மாமதமழித்தேன்
சோமனும்தேவர்கள் துயர்தனைதீர்த்தேன்-தேச

பரிவாஅயோத்திபட்டம் பரதனானதம்பிக்கு
பாசமதாகஅளித்தேன்
தம்பிமாதுடன்வன வாசம்போகவேஅடுத்தேன்
அரியாளிமான்பன்றி அடர்வனத்திலிருந்தேன்
ஆசையாகவேகண்ட குகனுக்குயின்பம்தந்தேன்

அந்தகனைசாட ராவணன்தங்கையும்வாட
சங்கையைமாதவன் கொங்கையைக்கொய்தேன்
வங்கணகாரியை பங்கமும்செய்தேன்-தேசம்

தேடிவந்துபோனமானை ஓடிஅதைம்டக்க
சீதையைக்கொண்டுபோகவே லங்கை
ராவணன்வந்து வாதைமிகவண்டாகவே
வாடிஅனுமானுடன் வாலிதனைமடித்து
வாருதியணையாய்கட்டி லங்கைதனையடுத்து

வாட்டவீரங்கள்கொண்டு சண்டையிடவேநானன்று
நெட்டராவணன்கோஷ்ட்ட மடக்கினேன்
மட்டில்லாசூரனைவெட்டி பொடியாக்கினேன்-தேசம்

ராமர்சொல் கவி.

ராவணதிகளைவாட்டிநாயகிசிரைவிடுத்து
மேவியலங்கைதன்னை விபூஷணன்றனக்களித்து
ஆவலாய்சீதைசூழ அயோத்தியையாளவந்தோம்
தேவர்கள் துயரகற்றிசீர்பெறவருகின்றோமே.

ராமர்சொல்-வசனம்.

கேளும்தம்பிமார்களே ராவணதிகளைக்கருவருத்துசஞ்சலமகற்றிவிபூஷணர்க்குலங்காபுரியைதந்து தேவர்களுக்குவாழ்வைதந்து சீதாதேவியைசிரைமீட்டு அயோத்தியாபுரிவந்து மணிமுடிபட்டாபி

ஷேகம் பெற்றுசுகவாழ்வையடைந்தோமே நமது தேசத்திலேதாழ் வுகுரவுகளுண்டோ சொல்லும் தம்பிமார்களே.

லக்ஷ்மணர்சொல்-வசனம்.

நமது தேசத்திலே யாதொருகுரைவுகளில்லை அண்ணாவே.

பொது-வசனம்.

இப்படியாக கொலுவில் ஸ்ரீராமரிருக்கும்போது ஆகாயவாணி அசரதவாக்கியம் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

ஆகாயவாணிசொல்-கவி.

அயோத்திரவிகுலாதிபதி ரீர்பரவியலங்கை
அசுரர்குலம்தனையழித்த சேதிகேட்டு
மெய்யாதினந்தமெல்லாம் பதைத்துநாளை
வெடியுமுன்னே மாயாபுரியைவிட்டு
சகஸ்த்திரமுகன்படைகூட்டி போர்விளைக்க
சண்டாளன்வருமுன்னேநீங்களந்த
கையரசிபடையுடனேசாகத்தீலவ
கண்டுசமர்தொடுக்கயிதுசமையந்தானே.

ஆகாயவாணிசொல்-வனம்.

கேளுமையா அயோத்தியாபுரி ராமச்சந்திரா நீங்களோ ராவ ணதிகளை கருவருத்தசங்கதியானது சாக்கிரமாயாபுரிபட்டணத்தை ஆளுகின்ற கசீபருக்கும் விசாலகன்னிக்கும் புத்திரராகிய சகஸத்தி ரமுகராவணேசன் சதமுகராவணனென்றும் யிவர்களிரண்டுபேரும் சூர்ப்பநகைக்குமாரரான காலகேயரலே அரிந்து யிந்திரஜித்துக்கு மாமனாராகவும் ராவணதிகளுக்கு சம்பந்திபானபடியினால் நாளை சூ ரியஉதையத்துக்கு உங்கள்பேரில் சமராகிய யுத்தத்துக்கு வருவதா கயெத்தனித்திருக்குரான் நீங்கள் அதர்க்குமுன்னதாக அவ்விடமே கிசண்டைதுவக்கினால் ஜெயம் பெற்றுவரலாம் மேலும் சகஸத்திர முகன் குமாரத்தியாகிய சுகேசியென்பவள் சிங்கமுகதானியை யேவி தனக்குநேர் யிளையதம்பி பரதன்குமாரனை பாவகான்னை கொண்டு வரச்செய்து பிரகுசுகேசியென்பவளுக்கும் பாவகான்னைக்கும் விவா கம்செய்து யிரண்டுபேருக்கும் சுதாரிசேனனென்றொரு புத்திரன் பி ரந்து யிருக்குரான் ஆகையால் பாவகான்னை உங்கள் கைவசப்படுத் திக்கொண்டால், வெற்றிபெறலாம்போய்வாரும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியே

ராமர் சொல் கவி.

வடிவானவாணிசொன்ன வாக்கியம்செவியில்கேட்டு
யிடிகேட்டாகம்போலே யேங்கியேதுடிதுடித்து
கொடியராவணுதியால்பட்ட குரையெலாம்னினைத்துஅஞ்சி
படிதனில்வீழ்ந்துராமர் பதரிவேபுலம்புவாரே.

ராமர் சொல் தரு.

யென்னுசெய்குவேன்வாணி யியம்பும்வசனத்தாலே
யென்மனம்வாடுதையோ நானென்னசெய்வேன்
யிந்தவிதிக்குதானேநானும் வந்துபிரந்தேன்பாவி
னெந்திடுராலே வந்ததவிக்கலாச்சே-யென்
காட்டில்சஞ்சரித்துமே கவலைக்கொண்டேயிருந்து
கன்னியையிழந்தேனே அய்யோதெய்வமே
கணக்கில்லாதசேனையெல்லாம் பிணக்கணமாய்மடிய
வணக்கமில்லராபாவியாலே தூனிக்கவும்விதியாச்சே-யென்
ராவணுதியைக்கொன்றுநான் காணுதகாக்ஷிகண்டேன்
கடுங்குதேஅதைநினைக்க அய்யோதெய்வமே
கனத்தஅசுரர்மூன்னே திடசித்தமாகநின்றுவீல்லே
பற்றிபாணம்கொண்டுயினி யுத்தம்யெப்படிசெய்வேன்-யென்
சகஸ்த்ரமுகராவணன் சமர்த்தும்படைதிடமும்
நானரிந்ததில்லையே அய்யோதெய்வமே
தாவியிலனிருக்கும் சாகதிவுதனைக்கண்டு
பாவியைநான்வெல்லும்வழி போவதெப்படியறிவேன்-யென்

ராமர் சொல் கவி.

பாவியந்தராவணனும்படைமிகுத்து
பக்தியுடன்பெற்றவரமின்னதென்று
மேவியேவிபூஷணனும்யெடுத்துரைக்க
மேன்மையுடன்நாமுமேஜெயங்கள்பெற்றோம்
தாவியேசகஸ்த்ரமுகராவணேசன்
சண்டாளன்சூக்ஷமெல்லாமரிந்திடாமல்
நாமுமேகடல்தாண்டிசண்டைசெய்ய
நம்மாலேயாகுமோதான்தம்பிமாரே.

ராமர் சொல் வசனம்.

வாரும்தம்பிலக்ஷ்மணுபரதசத்துருக்கரே விபூஷணன் நம்மை
டுத்து சூக்ஷாதிசூக்ஷமெல்லாம் நமக்கு தெரிவித்தபடியால் ராவண

னை சம்மாரம் செய்தோம் யிப்போவருகிர சகஸ்த்திரமுகராவணன் உளவரியாமல் நமக்குஜெயம்வருமோ அப்படிஜெயம்வந்தபோதிலும் நான்கு சமுத்திரமும் யிந்த தீவுதவிர மூன்றுதீவுகளையும் தாண்டி சாகரத்தீவையெப்படி யடைவதுசொல்லும் தம்பிமார்களே.

லக்ஷ்மணர் சொல் கவி.

சகலரும்வணங்கவந்த தமையனேகர்மர்கோவே
பகலவகுலம்விளங்க பார்தனிலரசுசென்று
புகலவுமீடமில்லாமல் போர்செய்யுமனுமன்தன்னை
மிகமனதுடனழைத்தால் விபரமுமரியலாமே.

லக்ஷ்மணர் சொல் வசனம்.

தேவர்கள் முதலானவரும் வந்து வணங்கப்பட்ட யென் அண்ணுவே நமதுகுலம் பிரகாசிக்கும்படி யிப்பூமண்டலத்தில் மிகுந்த அசுராதிகளை கொல்ல வல்லவர்களென்று ம்யாசிக்கும் அனுமன்தன்னை அழைத்துக்கேட்டால நமக்கு விபரமுண்டாகும் அண்ணுவே.

ராமர் சொல் வசனம்.

ஆஞல் மகாசந்தோஷமாச்சுது அப்படியே அழைப்பியும்தம்பி லக்ஷ்மண

அனுமார் வருகிர கவி.

மண்டலமெங்கும்வாழ்க வந்தகெம்பீரதீன்
குண்டலம்செவியிலாட குதித்துமேகடைகடந்து
தண்டமுமேந்திராம சந்திரர்முகத்தைநாடி
அண்டமுமதிரத்தாண்டி அனுமாரும்வருகின்றுரே.

அணுமார் வருகிற தரு.

அதிவீர அணுமந்தன்வந்தான் நல்ல
அன்பாகரகுராமர் அழைத்தமொழிகாண - அதிவீர

யெதிரில்லாரணரங்கசூரன் யிந்த
யெண்டிசையும்கொண்டாடும் வெற்றிபெரும்தீரன்
குண்டலமிருசெவியிலாட மிக்க
கொடியராக்ஷதரெல்லாம் முடிகிபயந்தோட
மண்டலம்கிடுகிடென்னமீரி மெத்த
மகிழ்ந்தூமேஅரிராமர் மந்திரம்கூரி
வீரவண்டையம்காலில்கொஞ்ச நல்ல
வழுகானபட்டுகள் தகதகவேமிஞ்ச
ஹாரமோகனமாலைமின்ன கையில்
அழகானமணிவச்சீர் கடகமுமின்ன
தங்கமணிவிஸ்வரூபம்மிக்க யெவரும்
சொல்லியேபுகழ்பெற்ற யெங்கும்பிரதாபன்
இலங்கையைஅசஞ்செய்தபாலன் நல்ல
ராமர்மனம்பூரிக்க வந்தானேசிலன்-அதிவீர

அணுமார் சொல் கவி.

அண்டர்நாயகனேபோற்றி அயோத்திக்குஅரசேபோற்றி
தொண்டர்கள்வினையகற்றும் சூரியகுலனேபோற்றி
மண்டலமன்னர்சூழும் மகாசபைதன்னிலன்பாய்
கண்டிடயெனையழைத்த காரியமரிவிப்பீரே.

அணுமார் சொல் வசனம்.

சருணம் சருணம் கோதண்டபாணியே அடியேனை அழைத்த விதம்யின்னதென்று அரிவிக்கவேண்டுமையா சுவாமிரகுனந்தனரே

ராமர் சொல் கவி.

அடிபணிந்தஅணுமந்தாசுகித்துவாழி
அன்றுலங்கைநாமழித்தசேதிகேட்டு
வடிவுடையசாகரத்தீவையாளும்
வண்ணமுள்ளசகஸ்த்திரமுகராவணேசன்
கெடியுடையயிந்திரஜித்துமாமகாரும்
கொவித்துபடையுடனேயிவ்விடம்காலை

வெடியுமுன்னேசமர்செய்யவருவதாக
விண்டலத்துவாணிசொல்லயேங்கினேனே.

ராமர் சொல் வகனம்.

கேளுமப்பா அனுமந்தா சாகத்தீவுயென்னும் சொல்லானின்ற மாயாபுரிபட்டணத்தை யாளுகின்ற மகா பராக்கிரமசாலியாகிய சகஸ்த்திரமுகராவணேசன் நாம் யிலங்கை ராவணுதிகளை சமமாரம்செய்த சங்கதிகளையிர்த்து யிந்திராஜித்துக்கு மாமனானபடியினுலே படையுடனே கூளவிடியுமுனனே வருவதாக ஆகாயவாணி சொல்லிப்போயினுள் ஆகையால் அவாள்யிவ்விடம் வருதர்க்குமுன்னமே அவ்விடம்சென்று ஜெயபேரியடித்து பரதனுடையகுமாரனுபாவகர்ணனை அவ்விடத்தில் சூரனுடையமகள் சுகேசிக்குராயகனுயிருக்குராரென்று அதுவும் தெரியவந்தது யிதர்க்கு யென்னசெய்குவேன் அனுமந்தா.

அனுமார் சொல் தரு.

இதர்க்கஞ்சலாமோ அப்பனே கோதண்டம்தன்னை
யிழந்துவிட்டீரோமெய்யனே
அதர்க்கென்னராமங்கே அடங்கலும்கொடிக்குள்ளே
அட்டியில்லாமலேகி வெட்டிஜெயங்கொள்வோம்-யிதர்

ராமர் சொல் தரு.

ஓதமனதுநோகுதே சண்டையென்றால்
உடலும்நடுக்கமாகுதே
பாதகராவணனுலே பட்டபாடரியாயோ
பாபம்வருமோசண்டை கோபம்கொள்ளேனென்று-ஓத

அனுமார் சொல் தரு.

கஷ்ட்டமில்லாதகனமே துஷ்ட்டனுக்கேதக்க
சிஷ்ட்டபரிபாலினமே
யிஷ்ட்டமாய்தனுர்வேதம் யெல்லாமிருந்தவர்க்கு
நஷ்ட்டவிசனமுந்தன் கஷ்ட்டம்வைத்திடலாமோ-கஷ்

ராமர்சொல்-தரு.

மாயவித்தைகள்கற்றவர் அசுரரெல்லாம்
மாயாவரங்கள்பெற்றவர்
சாயலரிந்திடாமல் சண்டைசெய்வதெப்படி.
மாராமனதுடைய மருத்துவமரியாமல்-மாயவி

அனுமார்சொல்-தரு.

வீரசூரரைதாக்குமே ராமபாணத்தைவிட்டால்
யெலருயிரையும்போக்குமே
சூரர்மாயமந்ரம் கொல்லும்சூக்ஷமிர்ந்து
கேயர்பலமிருக்க யிலோக்கவேண்டியதென்ன-வீரமூ

ராமர்சொல்-தரு.

களித்திருக்கசாம்வல்லியே அவனவன்கரைகண்டு
வந்தவரொருவரில்லியே
ஒளித்திருந்தாலும்நம்மை உகந்துவிடாமலியோ
உண்டுபண்ணுதேவிதி சண்டைக்கிடமாகுதே-களித்

அனுமார்சொல்-தரு.

தேவரக்ஷகராகவே புகழ்படைத்து
தேவகிமனதுநோகவே
யாவர்க்குமெளிதாகும் அஞ்சாமனதுடனே
அடியிலவனைவெல்ல கடிகிபடையைகூட்டும்-தேவ

ராமர்சொல்-தரு.

சேதுபந்தனம்செய்தோமே இலங்கைநாடி
தீரன்சிரசைகொய்தோமே
காதம்மூப்பதுகோடி கடல்நடுவிலிருக்கும்
கடுகிமாயாபுரியை யடைவதெப்படிசொல்லும்-சேது

அனுமார்சொல்-கவி.

அதிவிரவாய்சாகத்தீனவாடி
அணிவாரிசைபடையுடனேபோகவேண்டி
மதிமயக்கமாகியதர்க்கஞ்சவேண்டாம்
மகிழ்ந்திடவேநான்விஸ்வரூபம்கொள்வேன்
துதிபரவும்சேனையெல்லாம்ரூமமீதும்
சந்தோஷித்துவரசீங்களென்தன்தோள்மேற்கொண்டு
கருதிக்குமுண்ணுகஅங்கேபாய்ந்து
காட்டுவேன்சூர்களைவாட்டுவேனே.

அனுமார்சொல்-வசனம்.

கேளும்சுவாமி ரகுனந்தனு கடல்நடுவிலிருக்கும் சாகத்தீவுக்கு எப்படிபோவதுயென்றவிசனப்படவேண்டியதில்லை நான் விஸ்வரூப

மெடுக்குரேன்வானரசேனையெல்லாம் பெண்ரோமத்துக்கு ஒருவராய் தொத்திக் கொள்ளவும் தேசராஜாக்கள் யெனதுயிருசெவியிடமாக வும் தசங்கள்தனது தம்பிமார்கள் யென்தசயாராகிய சீதாபிராட்டி யும் யென்சிரசின் மீரிலும் அமர்ந்தால் சூரியஉதயத்துக்குமுன்னேவி ண்டலத்திலேபாய்ந்து மாயாபுரிபட்டணம ஒருநிமைப்பொழுதில்கா ண்பிக்குரேன்யென தவல்லமையைப்பாரும்கர்த்தனே.

ராமர்சொல்-வசனம்.

அப்பாஅனுந்தாரீ சொன்னதர்க்குமிகமகிழ்ந்தேன் கம்பில க்ஷ்மணவிபூஷணசுக்ரீபா அங்கதராஜம்புரந்தரே யினைம் நமக்குயி ராகின்றயாவற்றுமான பேரும் வானரசேனைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு மேலும்யென துதனியாகிய சீதாபிராட்டியையும் அழை த்துவாருங்கள் தம்பிமார்களே.

சீதைவருகிர-கவி.

அஞ்சனவிழியிலங்க அலர்முகவதனமிள்ள
வஞ்சியர்மகிழ்ந்துசூழ மலர்ப்பணியலங்கரித்து
மஞ்சிதமொழிசிங்காரி நாயகன்கண்ணெக்காண
செஞ்சிலம்பசையசீதா தேவியும்வருகின்றாளே.

சீதைவருகிற-தரு.

திருவுமழுத்தகுண — பரவமுகவதனி
தேவிசீதாங்கனிவந்தாள் — யிந்த
ஜெகமதிலழகிய — தேவிசீதாங்கனிவந்தாள்
திருவுகிரைந்தருபி — சகலலோகப்பிரதாபி-சுரு

சந்திரபிரையனி — சுந்தரியிவளென
கந்தமேவிய — சுந்திரமாகிய திருவு

சோதிக்கருணைகரி — சூர்குலசங்காரி
ஆதிமூலாதரி — அமலிகரகபாலி-சுரு

அச்சுதன்சோதரி — மெச்சியருபிணி
கச்சணிபெருகொனி — உச்சிதமாக திருவு

நவரீதமணமாலி — ராவணன்குலகாலி
தவமணிசனகரன் — தந்தகுணசாலி சுரு

தாரணியெங்குமே — சீரணிபெருகிய
காரணியாள்பரி — பூரணமாகி திருவு

யெங்கும்புகழயோத்தி — தங்கும்ஒய்யாரி
அங்கமணிபூஷணி — தலங்குமலர்வ்சனி சுரு

சோதிமிகுத்திட — நாதகனைத்திடும்
கோதிலாதிரு — சேதியைக்காண திருவு

சீதைக்கும் ஸ்ரீராமருக்கும் தர்க்கம்-தரு.

ஆசைநாயகா — உன்திருவடிக்கி
அடியாள்வந்தனம் — வந்தனமே
சுவாமிவந்தனம் — வந்தனமே-சுரு

அரிமுகுந்தரே — பரிவாயெந்தனை
வரவழைத்ததை — தெரியச்சொல்குவீர்-ஆசை

ராமர் சொல் தரு.

வர்ணமாமயிலேமானே — மாவினங்குயிலே
மாதர்சேவடிகண்ணே — சீதையேவாழி-சுரு

வாகவீரரும் — சாகத்தீவுக்கு
போகவந்திட — காலகாலனே-வர்ண

சீதை சொல் கரு.

அஞ்சனவதனை கரதலசுதனை
அற்புதநிற்புதா ஆதிபராபரா-சரு

ஆவலாகவே சாகதிவுக்கு
போவதென்னமோ தேவதேவனே-அஞ்

ராமர் சொல் கரு.

மூந்திராவணன்முதல் யிந்திரஜித்தையும்
மூட்டிவாட்டினசேதி கேட்டுமேவந்திட-சரு

சகஸ்த்திரமுக ராவணன்பகை
மிருத்திட ஆகாசவாணிகூர-மூந்தி

ராமர் சொல் வசனம்.

கேளும் பிராணநாயகி ராவணதிகளை நாம் ஜெயித்தசங்கதி யரிந்து மாயாயுரிபட்டணத்தையாளுகின்ற சகஸ்த்திரமுகராவணன்யிந்திரஜித்துக்கு மாமனாராகையால் நாளைய சூரியஉதையத்துக்கு நமது பேரில் சமரிகிய யுத்தத்துக்கு வருகிறபடியால் அந்தசங்கதி ஆகாயவாணி தெரிவித்தனள் அதர்க்குமூந்தி நாமந்த தீவுக்குப்போகும் படியாய் யோசனைசெய்திருக்கிறோம் ஆகையால் நீ கல்லவாக்குத்தந்து அனுப்பும்பெண்ணே சீதாங்கனியே.

சீதை சொல் கரு.

ரவிகுலநாதவரிலாமகிபதி நாதனேபாரய்
யென்னுமிப்படி வாதனைவரலாச்சே-சரு

பிரித்தயெந்தனை தனித்துநீபோகவும்
கருத்தாகவே வருத்தமானேன் ரவி

ராமர் சொல் கரு.

அன்னமேதேனே உன்னிதமான்கண்ணே
அகங்களித்திருந்திடுவாய் யெங்களுக்கன்பாய்
சுகவிடை பரிந்திடுவாய்
யென்னமாய் துணிக்து யிருப்பேனேவென்றெண்ணி-சரு

யேங்கியேமனம் தேங்கவும்வேண்டாம்
நீங்கிலாகவமணி மாங்குயிலாளே-அன்ன

சீதை சொல் தரு

நானுமேதவிக்க மானேத்துடர்ந்தீங்கள்
ராவணன்பயமாச்சே அனேகதுன்பம்
நான்பட விதியாச்சே
வானமும்செழிக்க வந்தியென்னைசிறைமீட்டு-கரு
வாசமயிணைகள் நேசமும்கொள்ள
பேசவும்யிம்மொழி கூசவுமானேன்-நானுமே

ராமர் சொல் தரு.

வனத்தில்சஞ்சரிக்க வந்தராவணன்மேல
வருத்தினேனிக்காலம் அய்யோத்திவந்து
பொருந்தியே பெருங்கோலம்
புரந்தேசண்டை. பெண்ணேஉடனேவர-சரு
காரணியேபரி பூரணியேவிடை
சிருடன்வாக்கது பேர்பொறிதரும்-வனத்

சீதைசொல்-கவி.

தலைமினைசெடிமிகுத்தசஞ்சித்திரமுகனும்தம்பி
பலமிகுஅசுரர்கூட்டம் படையுடன்சண்டைசெய்யும்
கலமதுஅரியவேண்டி-ராவணியிச்சையானேன்
மலரடியானைக்கூடவந்திட அருள்செய்வீரே.

சீதைசொல்-வசனம்.

உலகஆதியந்தமும் கிடிகொண்டசகஸ்த்திரமுகனும்அவன்தம்பிமார்களும் குமாரவர்க்கங்களும் பலசாலியுடனேயுக்தம் செய்யப்போகிறபடியினால நானைஎப்பார்க்கவேண்டும் அடியாளுக்குஉத்தரவுசெய்யவேண்டும் சுவாமி.

ராமர்சொல்-தரு.

பேசயெதிர்வேண்டாம் நீயில்லடி
சமர்முகத்திலெண்கள் வலாமோசொல்லடி
நாசக்காலிவுண்ணுலே நான்பட்டசெல்லாமறந்து
காடிலரையெங்கள்பின்னே மோடிசெய்யலாமோ-பேச

சீதைசொல்-தரு

கோபம்செய்யவேண்டாம்நாதனே அடியாள்வர
குற்றமென்னதிப்பாதனே

சாமும்மெடுத்தகையில்சண்டைசெய்வாளென்றெண்ணி
சஞ்சலமதனையெண்ணுமல் கொஞ்சமுமகிழ்ந்துகூரும்-கோப

ராமர்சொல்-தரு.

சற்றுமஞ்சாமல்வீசுராய் சமர்செய்வேனென்று
சமர்த்தாய்வெகுவாய்பேசுராய்
புத்தியில்யேளிதமென்னி புதமைப்பேசுவதென்ன
போடியெதிர்நில்லாதே கூடிவரவொண்ணாது-சற்று

சீதைசொல்-தரு.

உம்மைப்பிரிக்திருப்பேனே தீவுக்குப்போக
உகுந்துவிடைதருவேனே
அம்மைபாகரிய அசுரர்குலமழிக்கும்
அருவையென்றுமேயென்னி பரிவுசெய்தருள்வீரே-உம்மை

ராமர்சொல்-கவி.

உச்சிதமயிலேமானே உன்மனம்தெரிந்தேனிப்போ
யிச்சைகொண்டதுபோல்வாரும் யென்னிடதம்பிமாரே
மெச்சியலங்கையன்பன் வீளங்கும்சுக்ரீபன்சாம்பன்
கச்சிதஉலகவேந்தர்கடுகிவந்தனரோசொல்வீர்

ராமர்சொல்-வசனம்.

சேனும் ஈவரசுயகுணசுந்திரமே உன்மனதரிந்தேன் சந்தோ
ஷமாய்யென்பின்னேவருவாய் அப்பாதம்பிமார்களே விபூஷணன்நீல
ன்சாம்பன்சுக்ரீபன் முதலானபுவியரசர் தயாராய்வந்தார்களோதம்
பிமாரே (அப்படியேவந்தார்களண்ணுவே)

ராமர்சொல்-வசனம்.

அப்பா அனுமந்தா சேனைகள்தயாராயிருக்கிரது நீகடைக்கும் விப
ரம் சொல்லும் அனுமந்தா.

அனுமார்சொல்லும்-கவி வாசாப்பு.

உலகத்தமன்னரேபடையுடன்நீங்களும்
இருசெவியில்வீற்றீருங்கள்
துதிபெரும்விபூஷணன்சுக்ரீபன்படையுடன்
தொத்துவாரோமத்திலே
கதிர்குலவரசரேசீதையும் சேனையும்
யிருகைபுஜத்தனிலிருங்கள்

அதிரவேபூமியும் அண்டத்திற்பாய்குவேன்
அவரவர்யெச்சரிக்கை.

அனுமார்சொல்-வசனம்.

நான் யிதோ விஸ்வரூபமெடுத்தேன் அன்பத்தாருதேசராஜபடைகளுடனே யிருசெவியடக்கி யிருங்கள் விபூஷணசுக்ரீபா அங்குதாழிங்கள்வானரவீர சேனையுடனே யென் றேமங்களில்மறைந்து யிருங்கள்சுவாமியும் தம்பிமாரும் சீதாபிராட்டியும் யெனதுயிருதோள்மேலிருங்கள்சீக்கிரம் போவோம் பகவானே.

ராமர்-வசனம்.

(அப்படியேஅமர்ந்தோம்) யிதோஅண்டத்தில்கிளம்பி சண்டை செய்கிறதீவுக்குப்போகிறேன் யெல்லோரும் ஜாக்கிரதையாயிருங்கள் யிப்படிகூறி அனுமாரானவர் கிழக்குமுகமாய்வருகிர விதங்காண்க.

அனுமார்வருகிர-தரு.

அதிரபூமிகிடுகிடென்னவே அனுமானெழும்பிரான்
அண்டமுகடுகிட்டிலே பாய்க்துமீரிகான்
கிளம்பிஉயரபாய்ந்துஅனுமார் கூத்துமாடிகார்
கிரிகள்குலுங்கிரணமதிற் சைன்கள்வீரிடவே
மேகமழிந்துமதியும்மடுங்கி தேவரொடுங்கினர்
கெருடனவன்பாய்ந்தழிதமாய் மகிழ்ந்துயேகினார்
அண்டரண்புடவனமுழுதும் கத்திக்தரும்பினர்
அதலகுதலம்தத்தளிக்கவே அனுமாரேகினார்

பொது வசனம்.

இப்படியாக கேசரிமார்க்கம் கிளம்பி வருகிரபோதுசீதாங்கனியம்மன்ஸ்ரீராமசுவாமியைப்பார்த்து சீதைசொல்துகிரயிதங்காண்க.

சீதை சொல் தரு.

தேசதேசமுந்தாண்டி தெரியுதுகடல்யாரும்-ராஜசேகரா
பாசமாயதின்பேரை பகருவீரைய்யனே-ராஜசேகரா

ராமர் சொல் தரு.

செம்புனீவதாண்டி சமுத்திரம்கண்டோமே-சீதைநாயகி
கம்புமொழியே லவன்வாருதிபாரும்-சீதைநாயகி

சீதை சொல் தரு.

சொல்லுமன்னமேவொரு தீவைதாண்டியேவந்தோம்-ராஜசே
வல்லவரேயிந்த வாருசிபேரென்ன-ராஜசேகரா

ராமர் சொல் தரு.

செங்கரம்தனிலஷ் தீவுதாண்டிவாரோம்-சீதைநாயகி
தங்கமேயிஷ்ட சமுத்திரமிதுபாரும்-சீதைநாயகி

ராமர் சொல் வசனம்.

நாம் வசித்திருப்பது செப்புத்தீவு அதையண்டியது உப்புக்கட
ல் யிரண்டாவது பிலஸ்த்தீவு அதையண்டியது கருப்பஞ்சார்கடலா
கும் பெண்ணே.

சீதை சொல் தரு.

நீண்டக்கடலும்நீளம் நிமிஷத்தில்வந்தோமே-ராஜசேகரா
தாண்டுமேதீவென்ன சமுத்திரம்பேரென்ன-ராஜசேகரா

ராமர் சொல் தரு.

அன்னமேகுசத்தீவு அதைதாண்டிவந்தோமே-சீதைநாயகி
சொன்னமேபெருத்த கடலிதுவாருமே-சீதைநாயகி

ராமர் சொல் வசனம்.

நாம் தாண்டியதீவு குசத்தீவு அதையண்டியது கல்லுக்கடலா
கும் பெண்ணே.

சீதை சொல் தரு.

பின்னிட்டகடலதின் பேரென்னசொல்லுவீர்-ராஜசேகரா
முன்னிட்டுகூருமொழி வீரரியவே-ராஜசேகரா

ராமர் சொல் தரு.

தோகையேகிரவுஞ்சம் சொல்லும்மதிக்கடல்-சீதைநாயகி
போகநாம்வந்த சாகரத்தீவிது-சீதைநாயகி

ராமர் சொல் வசனம்.

இப்போது தாண்டிநதுகிரவுஞ்சதீவு அதை அண்டியது தயிர்
கடல்யிதுதான் நாம் நாடவந்த சாகத்தீவுபெண்ணேசீதா.

சீதை சொல் வசனம்.

இதர்க்கப்புற மிருக்கிறது யின்னதீவென்றுயின்னசமுத்திரமெ
ன்றும் தெரியச்சொல்லும் யெனது பிராணநாயகா.

ராமர் சொல் வசனம்.

இந்த சாகத்தீவையண்டியது சுர்ப்பியென்று சொல்லும் நெய் க்கடல் அதைதாண்டினுல் சாமலித்தீவு அதை அண்டியகடல பால் கடல் அதர்க்கப்பல் புஷ்கரத்தீவு சுத்தஜலமென்னும் நல்ல நீர்க்க டலாகும் அதைதாண்டினுல் பெரும்பார்க்கடலிருப்பது அதை அ ண்டியது சக்ரவாளகிரிகையென்று அண்டிசுவர்க்கம் அதர்க்கப்புரம் யிருள் வேலியென்று சொல்லலாமடி பெண்ணேசீதா.

சீதை சொல் வசனம்.

கேளும் பிராணநாயகா யேழுகடலுக்கும் நீர்க்குணத்திதாலே பேர்பெற்றதென்று தெரிந்துக்கோண்டேன் சாகத்தீவுக்குநாமதே யம் யேதுகாரணத்தினுல் வந்தது சொல்லும் பிராணநாயகா.

ராமர் சொல் கவி.

சம்புவோகலாகும் தனிபிலக்சமேகல்லாம்
யின்பமாம்பிலகுதெர்ப்பை யெழில்மலிகிரவுஞ்சாதம்
சந்தானகோபாள்சாகத்தேக்கு தளிர்வனம்சாலமல்லி
அன்புதாமரையேயங்கே அனைசனபொருப்பதாமே.

ராமர் சொல் வசனம்.

இத்தீவு மேருகிரியில் நாகவிருக்ஷமிருப்பதாலே சம்புத்தீவா ரும்யிரண்டாவது கல்லிருப்பதாலே பிலக்ஷத்தீவாதும் மூன்றாவதுதீ வுலகுஜமென்றும் தெர்ப்பையிருப்பதினுல் குசத்தீவென்பது நான் காவதுதீவு கிரவுஞ்சமென்னும் மலையிருப்பதால் கிரவுஞ்சதீவென் பது அஞ்சாவதுதீவு சனசிங்கமென்னும் தேகலிருப்பதாலே சாக ரத்தீவென்பதாம் ஆறாவது தீவுக்குசாலமல்லியென்னும் யிலந்த மரமிருப்பதினுல் சாலமல்லித்தீவென்பது யேழாவது தீவுபுஷ்பக ரமென்னும் தாமரையிருப்பதாலே புஷ்பகரதீவென்று சொல்வ தாமடி பெண்ணேசீதா.

சீதைசொல்-வசனம்.

இத்தவிபரங்களைக்கேட்டு சந்தோஷமானேன் கர்த்தனே.

பொது-வசனம்.

இப்படி கூருமுன்னமே அனுமார்பலர்ந்து மாயாபுரிபட்டணம் சேர்ந்து உதிரகோபுரத்துக்கு வடக்கேனந்தாபமென்னும் வனத்தை

யடைந்து யாவரையுமிரக்கிபாலையமிட்டு அன்றுராத்திரிக்கி அனுமா
ரைப்பார்த்து ஸ்ரீராமர்சொல்லுகிரவிதங்காண்க.

ராமர்சொல்-கவி.

கார்குலதீராய்பாபக்கர்ண்ணனுமிருப்பதாக
வாகுள்ளவாணிசொன்னவாக்கியம்பழுதிராது
சேகுவரக்கராலேசிந்தனைசெய்யநேரும்
யேகுவீரவனைக்கொண்டுயிக்ஷணம்வருகுவாயே.

ராமர் சொல் வசனம்.

கேளும்பா அனுமந்தா உனதுதயவிராலேயிந்த மாயாபுரியை
க்கண்டு மகிழ்ந்தோம் யிந்த நந்தவனத்திலிருக்குரோம் கமதுபுத்தன்
குமாரனான பாவகர்ணனைக்கண்டு அவன் வாக்கியத்தைக் கொண்டு
வெற்றியடையும்படி ஆகாயவாணி யுரைத்தபடி யிந்த யிருள்விலங்
காமுன்னமே சென்று அவனைக் கொண்டுவாரும் அனுமந்தா.

அனுமார் யுத்தத் தரு.

கிடுகிடெனவே அதிரபூமி — கிளம்பியெழும்பினர்
கீழ்கோபுரம்கார்க்கும்காவலே — கண்டுமீரிநார்
கடகடாய்ந்திடகோபுரத்தினே — காலாலுதைத்தாரே
கண்டுயெதிர்த்தபஞ்சமுகனே — வாலாலடித்தாரே
மாடகூடகோரபும்கோட்டை — மதனையிடித்தாரே
மட்டில்லாத அளங்கமேரி — சாயவிடித்தாரே
நாட்டராக்ஷதர்படைகள்தன்னை — சதைத்துவதைத்தாரே
நாலுகாவலாளிகளை — அடித்துமடித்தாரே
யானைபரிதத்தைக்கண்டு — அதிரசெய்தாரே
அனைத்துமடித்துமனதிலன்பாய் — க்ஷணத்தில்வந்தாரே
வானுலோகமோ அளகாபுரியோ — வெனக்களித்தாரே
மாயாபுரிவீதிதன்னில் — வந்தமர்ந்தாரே
நமனைக்கண்டுவிலங்கொடித்து — நாட்டுக்கனுப்பினர்
ராவணதிகள்தன்னையரிந்து — ஓடிங்கியேங்கினர்
ஒருநிமிஷம்தனில்பாவக்கர்ணனை — கண்டுயெழுப்பினர்
நிலமைகிரிஅழைத்துமீரி — வந்துமேவினார்

பொது வசனம்.

இப்படியாக அனுமார் பாவகர்ணனை அழைத்துக்கொண்டுவர
மகாசந்தோஷமாக சகலசங்கதியும் தெரிந்துக்கொண்டு யிருக்க கிழ

க்குதிசையில் சூரியன் உதையமாகிறார் சகஸ்த்திரமுக ராவணன் கொலுவாகயிருக்கும்போதும் மந்திரிசொல்லுகிற விதங்காண்க.

மந்திரி சொல் வசனம்.

சருணம் சருணமையா சகஸ்த்திரமுகராவணேஸ்வரா ராத்திரி தினம் ஒருகுரங்கானது வந்து னந்தவனத்தையழித்து கோட்டைக்கொத்தளமிடித்து கோபுரங்களையுடைத்து காவலாளிகளைமடித்து யெமன் முதலானதேவர்களைவிடுத்து அனேக ராக்ஷதரை கெடுத்து விட்டு பாவகாணாமல் யிட்டுக்கொண்டு போய்விட்டது வந்து பாரும்சூரனே.

சகஸ்த்திராவணன் சொல் கவி.

ஒருகுரங்குயிங்கேவரவழியேதண்டு
ஒருக்காலும்வழிகண்டுவந்தபோதும்
பெருமதிலும்கோபுரமும்யிடிக்கப்போமோ
பேர்பெரவும்காவலரைமடிக்கப்போமோ
தருமநிடகாலவிலங்கைஒடிக்கப்போமோ
தரித்திரர்கள்ஒருவரையும்அசக்கலாமோ
அரிவுகெட்டமூடர்களேயென்னசொன்னீர்
அய்யய்யோகாலிபித்தம்மரிந்திட்டேனே.

சகலத்திரகண்டராவணன் சொல் வசனம்.

அடாவாடா தூதர்களே ஒருகுரங்கானது நமது பட்டணத்துக்கு வரவழியேது அல்லது ஒருக்கால் வந்தபோதிலும்கோபுரங்களை யிடிக்குமா கோட்டைமதிலையுடைக்குமாயேமன்முதலானவர்களின் விலங்கை யொடிக்குமா அசுரர்சேனைகளை ஒருவரை அசக்குமா னந்தவன விருஷத்தையழிக்குமா அடா அரிவுகெட்ட மூட்டரே யென்னசொன்னீர் யிது காலிவேளைபித்தமா கள்குடித்தவெரியா காதைக்காட்டும் யிப்படி யினிமேல் சொல்லாதே அயோத்திக்கு சண்டைக்குப்போகவேண்டும் மந்திரிப்பிரதானிகளை தயாராயழைத்து வாருங்கள் மந்திரிகளே.

மந்திரி சொல் வசனம்.

அய்யய்யோ சேனையேது கோட்டைக்கொத்தளமேது ஆனே சேனையேது தங்களுக்கு ரதமேதுதேர்யிழுக்கும் புரவியேது காலே கையுமில்லை பஞ்சமுகனுமில்லை மஞ்சமுகனுமில்லை தாங்கள்வந்து பார்த்தால் தெரியும் அரசே.

சகஸ்த்திரமுகன்சொல்-தரு.

சாரணவாடா சவுக்கெடுத்து
வாட்டினேன்மூடா

வாரணிதோணி யாவும்காவலர்களும்
மாண்டதோகொன்று மீண்டதோகுரங்கு
ஆண்டகெடிமரத்து யேண்டாபொய்பேசாதே-சாரண

சீரியேகண்டேன் காட்டுமென்று
நகைமொழிகொண்டேன்

பகைமனம்கொண்டுமே பற்றியலங்கமேரி
பார்க்கவேவுத்து உத்துநோக்கவேயிக்கயோர்க்கவே
குரங்கின்நுரம்மை தோர்க்கடிததுதே-சாரண

தாழ்வதுகொண்டேன் மாயாநகரம்
பாழாகக்கண்டேன்

ஊழ்வினைபயந்தானே ஒருமலைகுரங்காலே
உருளவேயெங்கும் பிரளவேபிணம்
திரளாக்குவிந்தே பிரளயமிதுதானே-சார

வடமுகநாட்டமந்த மீனந்தமொருதே
வாடமுகமதுசோருதே

அடர்ந்தவனத்தைக்கண்டு அனல்பொரிவிழிமீறி
அடக்கவேபகை முடிக்கவேமெத்ததிடுக்கிட்டு
அலரினெஞ்சம் நடுக்குதேஉடம்பெங்கும்-சாரண

சகஸ்த்ரராவணன்சொல்-கலி.

உலகெலாம்நடுங்கவந்த ஓதியவசுரனென்று
நலமதுஅரிந்திடாமல் நாடிவந்திருக்கும்சேதி
புலமதுஅரிந்திடாமல் போர்செய்யப்போகொணாது
பலமுள்ளமந்திரீர்க்க பாகுவைஅழைத்துவாராய்

சகஸ்த்ரராவணன்சொல்-வசனம்.

யீரேழுலோகங்களும் நடுநடுங்கத்தக்கதாகவந்த அசுராதியென்றும் மதிப்பில்லாமல் சமருக்குவந்திருக்கப்பட்டவர் புலமரியாமல் போர்செய்யக்கூடாது அவர்களியல்புரென்று அரிந்துவரும்படி எனதுமந்திரியாகியதீர்க்கவாகுவைஅழைத்துவாருங்கள்தூதர்களே.

தீர்க்கபாகுவருகிர கவி.

சூரனுமழைத்தசேதி சொல்லவேதூதரோடி
வீரனுமெழுந்திருந்து விருதுகளலங்கரித்து
மாரனுமனதுகூசவடிவுள்ளபாலாவேக்தி
பாரெலாம்நடுநடுங்க தீர்க்கபாகுமேவருகின்றனே.

தீர்க்கபாகுவருகிர-சுரு.

தீர்க்கபாகுமந்ரிவந்தார் சூரனாகிய
வெகுபுஜபலசவுரிய தீர்க்கபாகுமந்ரிவந்தார்
மார்க்கமாயமைத்தசேதி மந்திரிதெரிந்துகொள்ள-சுரு

யாவரும்பரிகள்மிஞ்ச அரியனிந்திரதேவனுஞ்ச
நீண்டசூலம்வாளும் தண்டம்தாங்கிநல்ல-தீர்க்கு

நிகநிகவென்றிட பகலவன்போல
நேத்தியுள்ளமாளிகை யேயினங்கி
பூண்டசந்ரஆரமின்ன பொன்மணிபளபளென்ன-சுரு

பூங்கொளிமாதர்க ளொதினிலாட
தாங்கியசாமரை கன்னியர்போட-தீர்க்

சல்லடம்வரிந்து கச்சைகட்டிகல்ல
சலசல்வென்றுமேபலபணிதன்ன சந்தோஷமாபோகவுண்டோ
அஷ்டவல்லமைவீரியங்கூரி மங்களமாகமதுதேரி-சுரு

வச்சிரஉச்சித கடகமிலங்கிட
மெச்சியதந்தமும் வீசிதுலங்கிட-தீர்க்

ஒப்பில்லாதவீரம்கொண்டு யிந்த
சடலதுதாண்டியே திடமதுகொண்டு
யெப்படிகுரங்குவந்ததென்று செப்பியேதெரிந்தசேதி
யிப்பவேவரவழைத்த தீரனைக்காணவே-சுரு

சிந்தையும்நாட வீரிய
பாதமணி கீதமும்பாட-தீர்க்க

தீர்க்கபாகுசொல்-கவி.

இந்திரதேவரெல்லாம் யேவல்செய்துவர்வணங்க
சந்திரசேகரரைநோக்கி தவம்செய்துவரங்கள்பெற்ற
சுந்திராவணேசா சுகிர்தபொற்பாதம்போற்றி
யெந்தனையழைத்தசேதி யெடுத்துரைசெய்குவீரே.

தீர்க்கபாகு சொல் வசனம்.

சருணம் சருணம் சகஸ்த்திரமுகராவணேஸ்வரா யென்னைய
ழைத்தவிதம் யின்னதென்றுசொல்லும் சூரனே.

சகஸ்த்திரன் சொல் கவி.

அமைச்சனேதீர்க்கபாகு அலைகடலெங்குந்தாண்டி
நிமைக்குள்ளகமதுதேசம் னந்தனபத்தைசேர்ந்து
தும்சமேஉண்டாக்கவந்த தினகரன்யின்னனென்று
நிமைப்பொழுதரிந்துசேதி நீயெனக்குரைசெய்வாயே.

சகஸ்த்திரன் சொல் வசனம்.

வாரும்யெனது மந்திரியாகிய தீர்க்கபாகுவே தீவுகடலைத்தாண்
டி மதுபட்டதுக்கு ஒருவரும் வந்ததில்லையே நேற்றியதினம் ஆ
ரோ நம்மையெதிர்த்துவந்து னந்தனவனத்திலிருக்கிறபடியால் அவ
ர்களை யின்னரென்று சலிதியிலரிந்து வாரும்மந்திரி.

மந்திரி சொல் தரு.

யிப்படிராவணன்சொன்ன யின்பவசனம்கொண்டு
அப்படியேவாரேனென்று மந்திரி
அழகாகதானடந்தான்
உருவுமாரவிட்டாரலே அங்கே

உடனேனமக்குகேடு வருமென்றுதானரிந்து
மரையவர்சொருபம்கொண்டார் மந்திரி
சரிகைகுல்லா யிலங்கமார்பில்
சந்திரஆரம் தூலங்க
அரிகரியென்றுசொல்லி மந்திரி
அதிவேகமாக நடந்தான்
பூங்காவிவேஷ்டிகளும் பூனூலிலங்கமார்பில்
பாங்கானவேடங்கொண்டு ராமர்
பக்கலுக்கே தாநடந்தான்

பொது-வசனம்.

இப்படியாகவந்த பிராமணனே அனுமார்பிடித் தூரிட்டிக்கொண்டுவர ரகுராமர் யிவனைப்பார்த்து சொல்லுகிர விதங்காண்க.

ராமர் சொல் தரு.

இந்தப்பட்டணந்தானே யிதிலிருக்கும்பட்டமோ
யெந்தவூர்மையோனே தெரியச்சொல்லும்
யெந்தவூர்மையோனே

மந்திரி சொல் தரு.

மரகதமென்றுமே மகிழ்ந்துஅக்ராகரத்தில்
பரவும்தீர்க்கபாகு அந்தணன்தானே
பரவும்தீர்க்கபாகு

ராமர் சொல் தரு.

அந்தணர்கரந்தனில் அக்கினிரேகையுண்டு
அதைக்காட்டும்நம்புவமே பிராமணரென்று
அதைக்காட்டும்நம்புவமே

மந்திரி சொல் தரு.

யெல்லவர்க்கும்பொருந்தி யிருக்குமோஅந்தரேகை
யென்கரம்நீட்டினேன்பாரும் பாருங்கள்
யென்கரம்நீட்டினேன்

ராமர் சொல் தரு.

அக்கினிரேகையில்லை அரிந்தேவுன்திருட்டை
அச்சமில்லாமல்கூறடா யின்னவனென்று
அச்சமில்லாமல்கூறடா

மந்திரி சொல் தரு

சகளத்திரமுகன்மந்திரி தயங்கிபயந்தடி
சங்கதிகாணவந்தேன் உங்களுடைய
சங்கதிகாணவந்தேன்

மந்திரி சொல் வசனம்.

நான் சகஸ்த்திரமுகராவணன் மந்திரி யென்பேர் தீர்க்கபாகு நான் உங்கள் புலமரியும்படியாக வந்தேன் தங்கள் ஊரென்னபேரென்ன நீங்களிந்தபட்டணத்துக்கு யெவ்விதமாக வந்தீர் யெங்கள்ப்பரிச் சண்டைக்குவந்தென்ன சொல்லுச்சுவாமி கடவுளே.

ராமர் சொல் வசனம்.

கேளுமப்பா மந்திரியாகிய தீர்க்கப்பாகுவே அயோத்தியாபுரியிலுதசரதராஜன் குமாரரான ராமர் பரதர் சத்துருக்கர் லக்ஷ்மணர் யிப்படி நாலவரில் பரதன் புத்திரரான பாவகர்ணனை சூரன்மகள் சுகேசி திருடிக்கொண்டு வந்ததைப்பத்தியும் நாங்கள் ராவணதிகளைசங்ரித்தனைப்பற்றி நீங்களின்றைக்கு சண்டைக்கு வருகிறதாக ஆகாயவாணியாலறிந்து நாங்களேவோரும் யிந்த அனுமார்மீதுஏறி ஆகணித்துவந்து யிவ்விடம் சேர்ந்தோம் அந்த சகஸ்த்திரமுகராவணன்வல்லவனையிருந்தால் ஜலுதியில வரச்சொல்லும் தீர்க்கபாகுவே.

மந்திரிசொல்-வசனம்.

கேளும்சூரனே அயோத்தியாபுரிபட்டணம் ஆளும் தசரதகுமாரர்கள் நால்வரும் சமராகியுத்தத்திர்க்கு வந்திருக்குறார்களாம் சூரனே.

மந்திரிசொல்-தரு

சூராதிசூரனேசேதியொன்று சொல்லுவன்கேளும்
அயோத்திமானகரம் வீராதிவீரர்தசரதர்புதல்வர்களும்
ஸ்ரீராமர்சகோதரன் மைந்தனாகமெடுத்துவந்ததுவும்
மாமன்மருகனைக்கொன்றதை வல்லவரைநாமுமேகண்டரிந்து
சண்டைக்குஅயோத்திபோர சங்கதிவாணியுரைத்திடவே
அண்டாதகோபங்கொண்டுராமர் அளவில்லாசேனைதனத்துடனே
அனுமாரவர்மீதுயேரி அலைகடல்தாண்டியேவந்தாராம்
கனமானசூரனென்றுலிப்போ கடுகியேவரலாம்சமருக்கென்றார்

சகஸ்த்திரன்சொல்-கவி.

சண்டைசெய்யயினைமக்குகடையுண்டாமோ
தானைவந்தகப்பட்டார்யிதவுமெந்தன்
பண்டுபலன்யெனதுகன்மைபாருமந்திரி
பரபரப்பாயேடிமுதல்மந்திரியான
துண்டகண்ணன்நிகும்பன்அசமுகனுனமைந்தன்
சுதன்சாலக்கடங்களுடன்சேனையெல்லாம்
அண்டரெண்டம்தத்தளிக்கவொன்றுய்கூடி
அதிவிரவாய்சமர்தொடங்கஅழைத்துவாராய்.

சகஸ்த்திரன்சொல்-வசனம்.

கேளாய்மந்திரி காமங்கேசண்டைக்குயேகுமுன்னே அவர்களாய்வந்தது யெனதுனன்மைதான்பாரும் ஆரடாசுகசாணர்களேநீங்களிப்பவே வோடியெனதுமந்திரியாகிய கன்னகும்பன் தீர்க்கமல்லயோதிஅசாமுகன் உண்மலைத்தன்குரிதிக்கண்ணன் யெனதுமைந்தனைசாலகடப்பன் யிவர்களே சேனையுடனே யுத்தபூமிக்குவரச்செய்யும் மந்திரிமார்களே.

கும்பாசூரன்வருகிர கவி.

அணிவிருதுசக்கரமும்பாலாயீட்டி
அம்புசிலதண்டமுடன்பலவுந்தாங்கி

மணிமுகமும்பளபளெனரத்தத்திலேரி
மண்டலமும்விண்டலமும்மயங்கிவாட
தணிவுடையதீர்க்கமல்லன்மல்லயோத்தி
தண்டஅசாமுகன்சாலகடங்கன்மீரி
கணிதமில்லாஅசுரர்படையுடனேமக்ரி
கண்ணன்கும்பன்சூரனுமேவருகின்றனே.

கும்பசூரன்வருகை-தரு.

கண்ணன்கும்பசூரன் வந்தானே
கனமானபடை வீரவர்விடவந்த
யின்னதினிலுள்ள சேனையெங்கும்
யிடம்கொள்ளாத பூவிகளுமயானை
ஒருமிக்கவாருங்க ளென்றுசொல்லி
உத்தாரம்தந்துமே வீரியம்கொண்டு
அருமைக்குள்ளான தேரேரிநல்ல
அலைகடல்போலவே முரசுகள்பேரி
அண்டத்திடிபோல் சத்தமீரிகூடி
ஆயிரமுக சூரனைக்காண
தண்டம்தனுசு சூலமபாலாநல்ல
தரித்தகட்டாரியீட்டி சமுதாடுமேலா
தேவர்கள்திடுக்கிட்டு யேங்கநல்ல
திருமூவர்கள்முனிவர்கள் மனதுதேங்க
யாவரும்ஒருமிக்கசூடி அதிபல ராவணன்சமுகத்தைகாடி-கண்

மந்திரிசொல்-கவி.

காசிபர்சுதனேபோற்றிகதிர்மணிமுடிசிங்காரா
வாசியும்ரதமும்யானைமட்டில்லாசூரதீரா
வீசியதனுவாள்தண்டம்விருதுடன்மந்திமாரை
பேசியேயழைத்தசேதிபிரியமாயுரைசெய்வீரே.

மந்திரிசொல்-வசனம்.

சருணம் சருணம் சகஸ்த்திரமுகராவணேஸ்வரா சேனாதிபதி பெரும் படையுடனேமந்திரிமார்களாகிய யெங்களை வரவழைத்தவி தம்யின்தென்ன சொல்லும் மகாராஜனே.

சகஸ்த்ரராவணன்சொல்-கவி.

மந்திரியேயென்வாக்கைசொல்லக்கேளாய்
ஒருகுரங்குபட்டணத்தையழிக்கக்கண்டேன்
சொக்கமுடனனந்தரூபத்தையண்டி
யிருக்குராவணரபடைமுதல்சேனையெல்லாம்
வந்தொருபடையெல்லாப்பரக்கடித்து
காலனுக்கேவிருந்தளித்துஜெயமும்பெற்று
அந்தமுள்ளமந்திரியேவருவீரப்பா
புரப்படுங்கள்நான்பெருமையடையத்தானே

சகஸ்த்ரராவணன்சொல்-வசனம்.

அப்பாமந்ரிமாரே நேற்றியராத்திரிப்பொழுது ஒருபெருங்குரங்கானது நமதுபட்டணத்தையழித்து விட்டது அக்குரங்குடன் அநேககுரங்கு கூட்டத்துடன் னந்தநாபவனத்தில் மானிடரான ராமன்முதலானவரை சகாதம்ஓடும்படிக்கு பாக்கடித்து யேமராஜனுக்கு விருந்திட்டுவாருங்கள் மந்திரிமார்களே.

மந்திரிகள்சொல்-தரு.

மந்திரிபடைத்தலைவர் தந்திரஞ்சூழ்ந்துடனே
வந்துவலியேபோல்குவிந்தார் ஆமோகமாக
மூந்திஒருமிக்கவந்தார்

அனுமார்சொல்-தரு.

அந்தவேளைஅனுமந்தன்விந்தைமலியேபோல்குதித்து
ஆட்டிஆட்டிகிளையொடித்தார் தனதுவாலே
காட்டிகாட்டிவீசியடித்தார்

மந்திரிகள்சொல்-தரு.

ஆலகாலம்போலசீரி ஜாலக்கடங்களும்தேரி
அண்டமும்நடுங்கத்தேடிநான் மலியெனவே
தண்டமதுகொண்டுஜாடிநான்

அனுமார்சொல்-தரு.

ஓடியேமலையைத்தூக்கி கோடிகோடியாகவீசி
ஒத்திடவேமண்ணில்சதைத்தார் அனேகம்பேரை
செத்திடவேமிகவதைத்தார்

மந்திரிகள்சொல்-தரு.

தீரமல்லருடன்வந்து வீரவல்லரனந்தமாய்
சித்ரமுசபாணமெடுத்தார் வானரசேனை
அத்திடவேமீரிகெடுத்தார்

அனுமார்சொல்-தரு.

வானரசேனைகளெல்லாம் சோனைமாரிபரணமாக
மாமலைமரத்தையொடித்தார் ராஜ்ஜர்மாண்டு
யேமனுலகழ்தையடைந்தார்

மந்திரிகள்சொல்-தரு.

கண்டுமேகடிந்துகண்ணன் அண்டருமோடுங்கியோட
பச்சிலைவாளைத்துப்பிடித்தான் மந்திரம்சொல்லி
வச்ரவாள்கையையெடுத்தான்

அனுமார்சொல்-தரு.

விட்டதொருபாணமெல்லாம் சட்டப்பண்ணுமலைமீரி
வேரோடுமரத்தையொடித்தார் அசுரரெல்லாம்
பாரோடுமடியஅடித்தார்

மந்திரிசொல்-தரு.

கொக்கரித்துசோளைதட்டி உக்ரமிகபார்வைமீரி
குதித்துகீழேதள்ளினர் வானரங்களை
கதித்துமேலேதள்ளினர்

அனுமார்சொல்-தரு.

அங்குதன்ஜாம்பன்மீலன் சிங்காதம்கொண்டெழும்பி
அடியோடேசாயஅடித்தார் ராக்ஷதர்கையால்
முடியாமல்ஓட்டம்பிடித்தார்

மந்திரிசொல்-தரு.

ஓடாமல்ராக்ஷதரை தாடாண்மையுடனேகூட்டி
உம்பரும்மோடுங்கயெதிர்த்தார் பெரியமந்திரி
கும்பனுமேமவந்துகுதித்தார்

அனுமார்சொல்-தரு.

மந்திரிபடைத்தலைவர் வந்தவரெல்லாமடிய
வானரசேனைகள்கெலித்தார் ரகுனந்தனர்கண்டு
தானுமேமனதுகளித்தார்

பொது வசனம்.

இப்படியாக வானரசேனைகளாலே அசுரர்படைகள் மடிந்தசே தி தூதரோடிச்சொல்ல சகஸ்த்திரமுகன் விசனமடைந்து சொல்லு கிர வித்தங்காண்க.

சகஸ்த்திரமுகன் சொல் கவி.

சண்டைசெய்துதளபதிமந்திரிமாரும்
சதுரங்கசேனைகளும்குரங்குகையால்
கண்டகண்டவிடங்களெல்லாம்விழுந்துமாண்டு
காகம்நரிநாய்கழுகுகாளிகூளி
உண்டுபசியாரிருதைகடைக்கண்ணுலே
ஒகோநான்பார்க்கவருமென்றெண்ணுமல்
சண்டனேநான்செய்ததொருகொடுமைதானே
சதிமோசமிதுதானேயென்னசெய்வேன்.

சகஸ்த்திரமுகன் சொல் தரு.

அய்யோயெனக்கிந்த — விதியாச்சே-போன
அசுரரெல்லாமடிய — கெதியாச்சே
செய்யாதகொடுமைதான் — செய்தேனே-சுத்த
தேவரையடக்கியே — வைதேனே
தீர்க்கமல்லாடக்கண்ணன் — மல்லோதி-யிப்போ
தூரந்தேனேதிடம்சொல்லி — போனசேதி
வீரமுள்ளநிகும்பா — தீர்க்கபாகா-உங்கள்
வீரங்சளெங்கேபோச்சோ — அய்யாவே
யெங்கேபார்த்தாலும் — பிணக்களமா-அய்யோ
யிருக்குதேபிதாலல்ல — ரணக்களமே
தங்கசிம்மாசனம் — பாழாகிக்டவந்து
ஆதரணைசெய்ய — தூணேயெதுவீரர்
அடங்கலுமடிந்தாரே — கெதியேது-யிப்போ
அன்னபிதாமனம் — னெஞ்சேனே
தீராவினைவந்து — தழைத்தாச்சே-யிப்போ
போர்பெத்தகெடிபோக — விதியாச்சே

சகஸ்த்திரன் சொல் கவி.

மாண்டவர்க்சழுதாலென்ன மருபடிவாரதுண்டோ
மீண்டவாருங்கோடின்னம் வேந்தரைகெலிக்கவேண்டி

ஆண்டவனருளேவேண்டி அருந்தவம்யோகம்செய்யும்
தாண்டவர்மகிழும்தம்பி தனையனையழைத்துவாரீர்.

சகத்திரன் சொல் வசனம்.

கேளும் சுகசாரணரே மாண்டவர்க்கழுதால் அகில்பிரயோசன மென்ன ராமர்முதலான குரங்குக்கூட்டகதை இனிவிடப்போகாது அவர்களை யிப்பவே கெலிக்கவேண்டும் யெனது தம்பியான சதமுகன் யோகபலன் ஆருமாகமிருக்குதல்லவா நீங்களிப்பவேயோடி யோகத்தைக் கலைத்துக்கொண்டு அவனை யழைத்துவாருங்கள் சாரணர்களே.

பொது வசனம்.

இப்படியாக சாரணரோடி யிலங்காபுரி கும்பகர்ணனை யெழுப்பிய பிரயாசைக்குமேலாய் தன்பம்செய்து யோகத்தைக்கலைக்க அப்பொது சதமுகன் யெழுந்திருந்து சொல்லுகிற விதங்காண்க.

சதமுகன் சொல் கவி.

அண்டரெண்டபுவனமெல்லாம்திடுக்கிட்டேங்க
அஷ்டமாநாகங்கள்முடிகள்சாய

சண்டவருங்காலருத்திரனேவென்று
கலங்கிமனம்பிரமிக்கதிரொளிக்க
விண்டலத்துதேவரெல்லாம்மெய்மரக்க
மேருகிரிநிலைதலுங்குதித்தெழுந்து
சண்டப்பிரசண்டவுத்தண்டகண்டன்
சதமுகசூரனுமேலருகின்றனே.

சதமுகன் வருகிற தரு

சத்தலோகாதிலோகம் மெத்தகெடிகொண்டாடும்
சதமுகாசூரனானே
யேகுவீர்கோரபதி யெதிரில்லாதீரனை
கற்றவித்தையினாலே கடலேதாண்டிகுதிப்பேன்
கவிழ்த்துவிழுக்கிரியை காலிலாலேயுதைப்பேன்
காலனைகிழிப்பேன் செந்திருமார்பனையொழிப்பேன்
மேலும்சிவயோகத்தை முடிப்பேன்
கோலாகாலனை யெதிரியைமடிட்பேன்-சத்த

அண்டத்துதேவரை அதட்டியேஓட்டுவேன்
அஷ்டகிரியைவாரிம் அம்மானீராடுவேன்
சண்டன்தொழிலடத்தி சகலரையுமடிப்பேன்
சத்தசாகரரீரை தாகசீராக்குடிப்பேன்
தத்தியேமீரிமிக்க வித்தைகள்கூரி
பித்தலமெங்குமே சுத்தியவருவேன்
சத்துருக்களைக்கொன்று வெற்றிகள்பெருவேன்-சத்த

திக்குதேசங்கள்தன்னை நீண்டிமண்ணைடெடுப்பேன்
தேசமெங்கும்விஜயம் செய்துபல்மரிவேன்
பக்குவமாகயீசன் பாதமடிபுரிவேன்
பாதாளசேஷனை பிடித்துஅரிக்கெரிவேன்
பண்டுபலாசன் சூரதண்டகுலேசன்
தண்டமும்கொண்டுமே சண்டனைமடிப்பேன்
துண்டரைகண்டுமே மண்டையையுடைப்பேன்-சத்த

யெவருமதிகலங்க யெந்தன்வீரம்காட்டுவேன்
யிகூணம்தணையன்தயர் அணுகாமல்வோட்டுவேன்
குவலயமரியவே யென்கெடிகாட்டுவேன்

கொஞ்சமாகிளப்போரை பம்பரம்போலாடுலேன்
குந்தகமில்லாதமையன் யெந்தனைத்தேட
சிங்கதும்வாடவே வந்துமேகணமீடன
அந்தமச்திலை தந்திரமேயென-சத்த

சதமுகன் சொல் ஜம்பை.

உன்னிதனேயென்கலமாரா யோகநிக்ரைதனைக்கலேத்த
யென்னையிங்குஅழைத்தகென்ன யிணையடிக்கேசருணம்

சகஸ்த்திரன் சொல் ஜம்பை.

மன்னவனேயத்திராமன் வந்துகுரங்கதைவிடுத்த
அன்னிதமாய்படைகளெல்லாம் அதமாகசெய்தான்

சதமுகன் சொல்-ஜம்பை.

மானிடவன்குரங்குடனே வந்துயிங்கேஅதம்செய்ய
யேனையிங்குவரும்விதியோ யென்மனம்துடிக்குதையோ

சகஸ்த்திரன் சொல் ஜம்பை.

இலங்கையாண்டராவணனே யின்பமுடன்கருவருத்த
குலங்கெடுக்கயிங்கேவந்தான் குரங்குடனேராமன்

சதமுகன் சொல்-கவி.

இலங்கையையழித்தானென்றும் யில்விடம்வந்தானென்றும்
புலங்களையுரைக்கும்போது பொங்குதேகோபமென்ன
கலங்கிவாகரழித்தகனமானராமன்சேனி
பலங்களையழித்துகானும்பஞ்சுபஞ்சாக்குவேனே.

சதமுகன் சொல் வசனம்.

இலங்காபுரி சம்மந்தியாகிய ராவணதிகளை மடித்தானென்றும் சொன்னளவிலே யெனது யிரதுயங்களும் துடித்துப் பதைக்கின்றது ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் வானரக்கூட்டங்களை சேர்த்துக்கொண்டுவந்து யிருப்பதால் நானவர்களை யெமபுரிக்கு அனுப்பிவைத்து வருகிரேன் விடைதாரும் யெனது அண்ணாவே.

சகஸ்த்திரன் சொல் வசனம்.

அப்படியே போய் ஒருஷணத்தில் வாரும்தம்பி சதமுகனே.

சதமுகன் யுத்தம் தரு.

சதகண்டசூரனும் நவகண்டமதிரவே
சண்டைக்குவந்தானே ராமனைநாடி-சண்டை
மம்மெகண்டயானைகள் துதிக்கள்பரிகள்கோடி-சுரு
வாரவீரியம் பாரும்நடுங்கிட
சூருமாலியன் தேவரெடுங்கிட-சதகண்

அணிமுத்துமயமான மணிசித்ரதமேரி
அம்புதனுவாள்தண்டம் தாங்கினன்
கணிதத்திலடங்காத அசுரர்சேனைகள்சூழ
கடிகிபட்டணம்விட்டு ஏகினான்-சுரு

காலருத்திரன் போலவருகிரான்
மாலுமற்றவர் மனதுநோகவே-சதகண்

யிடியைப்போலவேபேரி டமாமுரசுபாட
யிரையும்கடலும் கோஷ்டம்பாடவே
கொடியகாலனுமஞ்ச படியும்கிடுகிடென்ன
குலிங்கிரதமும் மிஞ்சியோடவே-சுரு

கொண்டல்வண்ணனும் கண்டுபிதிர்பட
அண்டகிரணமும் பிண்டுவுதிர்பட-சதகண்
அடிக்குரேன்நவமரை கொடிக்குள்ளேபாரென்று
ஆக்ரமித்துவீரம் காட்டினன்
மடிக்குரேன்படையெல்லாம் மண்ணிலரைந்துமோதி
வருவேனெனவில்லெப் பூட்டினான்- சுரு

வந்தனேயிதோ னந்தநாபத்தை
தந்தனேயெதிர் மூந்திகோபத்தை-சதகண்

பொது வசனம்.

இப்படி சதமுகராவணன் யுத்தத்திர்க்கு வரும்போது ராமராவனவர் விபூஷணனிலே புலம்தெரிந்திருந்க அப்போது சீதையம்மன் சொல்லுகிர விதங்காண்க

சீதையம்மன் சொல் கவி.

ம்ராமமுருகச்செய்து வாலியைவதைத்தகோவே
பாபரபொருளாய்வந்த பரந்தாமாஅடியாள்போற்றி

சராசரம்நடுங்கவந்த சதமுகவனுமிகே
யிராமலேகொன்றுகாணே யெமகிரியனுப்புவேனே.

சிதையம்மன் சொல் வசனம்.

மராமரமேழையும் ஓர் பாணத்திகாலே உரிகி ஓடச்செய்து வா வியைவதைத்த ஆதிபரந்தாமா மேருவைநிகரொத்த காதகனைச தமுகன்பேரில் அடியாளை அனுப்பினவத்தால் நிமைப்பொழுதில் அவனேசம்மாரம்செய்து வருகிறேன் விடைதாரும் பிராணநாயகா.

ராமர்க்கும் சிதைக்கும் தர்க்கம் தரு.

ஞாயமா அடிகோமளமயிலே ஓகோஉமக்கிது- ஞாயமா
அடிஜனகன்பெண்ணே ஞாயமா
ஞாயமாயிது அசுரர் மாயமந்திரமரியாமல்
சேயிழையெதுப்பேனென்று வாயுரையாய்நாவெடுக்க- ஞா

சிதை சொல் தரு.

தீரமேசுவாமிமஞ்சுடர்வதனு ஓகோயெனக்கவன்- தீரமே
சுவாமினந்தனு ஓகோயெனக்கவன்தீரமே
தீரமாஉம்மைநாடி வாரூரன்தன்னைவெல்ல
நேரமோயெனக்குமெத்த பாரமோபாருந்திராணி-தீர

ராமர் சொல் தரு.

ஆசையாயடிகோவையதரா ஓகோவுனக்கிது- ஆசையாயடி
ஆசையாகவீரவார்த்தை பேசலாமோயென்னைதீர
பாசமாயுனையனுப்ப மோசம்மோசமம்பாகொணது- ஆசை

சிதை சொல் தரு.

மாதவாநல்லஉலகமளித்தசங்கரா ஓகோ அரிகரிமாதவா
மாதவாயிப்படிகொதித்த வாதனைப்படுவதென்று
நாதனேயென்னையனுப்பி சோதனைப்பாருங்கண்ணுல்-மா

ராமர் சொல் தரு.

தாடகிஅடிஜனகன்பெண்ணே ஓகோபலமுள்ள-தாடகி
காடகியவறுமல்லோ யிடழிந்தாரெந்தநாளே
வாடநேரும்நீயெதிர்க்க கூடுமோஅதிப்பிரசண்ட-தாட

சீதை சொல் தரு.

ஆலலாகந்தனை ஓகோ அதிவித-ஆலலாகந்த
ஆலலாய்சூரன்மீதில் தேவனேயெனையனுப்பி
தேவியேசண்டப்பிரசண்ட பாவனைக்கொண்டருள்செய்யும்-ஆ

ராமர் சொல் தரு.

நீதியாய்சக்திரவதனி ஓகோஉனக்கிது-நீதியாசந்
நீதியாய்அசுராதிகள் சேதியரியாமல்
ஆதிசிவன்கண்டரியா வாதிஜையும்மேயிதிர்க்க-நீதி

சீதை சொல் தரு.

பஞ்சகோகண்டகர்ண்ணை ஓகோ அடியாள்-பஞ்சகோ
பஞ்சமுகன்யீசன்தேவி செஞ்சடாதரியென்றெண்ணி
சஞ்சலம்கணையகற்றி அஞ்சாமலருள்செய்காதா-பஞ்ச

ராமர் சொல் கவி.

பைங்கிளியாளேபரமனைப்பணிந்து
பலமுடன் அஸ்த்திரம்படைத்து
சங்கையில்லாமல்தளமதுபேரிகை
சதாசிவன்தேவரும்கடுங்க
பொங்கியேவார சதமுகனுடனே
போர்செய்யத்தணிந்திடுமுனக்கு
தங்கமேபங்கம்வந்திடுமென்று
தயங்கியேமயங்கிவாடினனே.

ராமர் சொல் வசனம்.

கேளும் ஜனகரன்மகளே அந்த அசுரனே பரமபதம் வணங்கி அனேக அஸ்த்திரபலமும் யின்னம்வேண்டுமான வரங்களும் பெற்ற வன் பிரளயசேனசயனியத்துடன் சிவமெருமான் முதலானதேவர் கள் கடுங்கத்தக்கதாகவும் சண்டமாருதவாய்வைப்போல வருகிர சதமுகனுடைய பலபராக்கிரமும் மாய்கையும் யோசித்தரியாமல் அவனுடனேயெதிர்க்க துணிவது உனக்குபங்கம் வருமென்று மனம்தயங்கலானேன் நீசமருக்குப்போகலாகாது பெண்ணே சீதா.

சீதை சொல்கவி.

வல்லமையரியமாட்டீர் வந்தெனக்காய்வளைத்த
வில்லின்கீழிருந்தபந்தை வீசியேயெடுத்தகாலம்
சொல்லியேழுநாலத்தில் தூக்கிவந்தெடுக்கதந்தை
நல்லவீரசுலக்கையென்று நாமமுந்தந்திட்டாரே.

சீதைசொல்-வசனம்.

கோதுமையா சுவாமி பகவானேயெனது வல்லமையையரியமாட்டீர் நான்யிளமைப்பருவத்தில் பந்துவீசினேன் அந்தபந்தானது தேவரீர் யெனக்காகவளைத்த வில்லின்கீழ்கிடப்பதைக்கண்டு யெனதுயிடது கரத்தால்தூக்கி வலதுகரத்தால்பந்தை யெடுத்துக்கொண்டேன் அதை யெனதுதந்தையானவர் கண்டு வீரசூலக்கையென்றுநாமதேயம்கொடுத்தார் நீர்சந்தேகப்படாமல் அடியாளுசமருக்கு அனுப்பிவையும் யெனதுபிராணநாதரே.

ராமர்சொல்-தரு.

எண்ணங்களரியமல் வண்ணங்கள்பேசாதே
இதுவுனக்கேர்க்காது சூரமேசனேகள்
அதுவந்துதோர்க்காது சுரு
யிடியைப்போலவே முடிகிவந்திடும்
கொடியிலானவனே முடியுமோவெல்ல-எண்

சீதைசொல்-தரு.

விண்ணவரரியவே கொண்டுஜெயம்பெருவேன்
வீரசதகண்டனே அவனுமென்று
பேர்பெற்றயிசனே சுரு
வீரமிஞ்சிய சூரன்படைகளை
கோரமடங்கவே தீரமுடன்சொலும்-விண்ண

ராமர்சொல்-தரு.

பெரிதாய்வெல்லுவேனென றுவிருதாவாய்பேசும்வார்த்தை
வெற்றிக்கொண்டவனனே தேவரையெல்லாம்
மெத்தக்கண்டவனிவனோ சுரு
வண்டலத்தவர் தொண்டுசெய்வது
கண்டதில்லையோ சண்டைசெய்ய-பெரி

85838

சீதைசொல்-தரு.

தொடுத்தவிறுதையெல்லாம் அருத்துஅதம்படித்தி
தண்டிப்பேனீபாரும் படையோடிப்போ
கண்டிப்பேனீபாரும் சுரு

சுத்தவீரியர் பத்துபத்துசிரம்
கொத்துகொத்தாக அத்திடசெய்வேன்-தொடுத்

பொது-வசனம்.

இப்படியாகயிருவரும் வாதாடுகிறபோது ஆகாயவாணி சொல் லுகிறவிதங்காண்க.

ஆகாயவாணிசொல்-வசனம்.

கேளும் ராமச்சந்திரமூர்த்தியே அந்த சதமுகராவணன்சீதாபி ராட்டியால்பதவிபெற பிர்ம்மாவிதித்தபடியிருக்குறார் சந்தேகமில்லா மல்சீதாபிராட்டியை அனுப்பிவையும் ரகுனந்தனே.

ராமர்சொல்-கவி.

குண்டலம்வாணிசொல்லகுளிர்ந்தமனதுபெண்ணே
வென்றிடசமருக்கேற்றவிருதெல்லாமுனக்களித்தேன்
கண்டுநான்மனக்களிக்கடுகியேரதத்திலேறி
சண்டைசெய்திடவேவாசதமுகன்தனைவெல்வாயே.

ராமர்சொல்-வசனம்.

கேளும் பெண்ணேசீதா உனதுவல்லமையைஆகாயவாணிஉண் மையாகச்சொல்லயெனக்கு ரொம்பவும் சந்தோஷமாச்சுதுஆகையா ல்யுத்தப்பிரசங்கமாய்விருதணிந்துவரத்தினமயமானரதத்தின்பே ரிலேறிசண்டைசெய்திட சதமுகன்வருகிறபடியால்அவனைஜயம்பெ ற்றுவருவாய் பெண்ணேசீதா.

சீதைசொல்-கவி.

மணிமுடியலங்கரித்தவானவர்முனிவர்வாழ்த்த
அணிவிருதுடனேராமர் அளித்தகோதண்டமேந்தி
தணிவுடன்சேனைசூழ துலங்கியரதத்திலேறி
பணியொளிவதனசீதாபைங்கிளிவருகின்றாளே.

சிதையுத்த-சுரு

சண்டைசெய்யவேசத — கண்டராவணன்மீது
ஜானகியம்மன்நடந்தாள் — நல்ல-சுரு

கெடியதுபெருகிட — மணிமுடி தலங்கிட-சண்டை
யெண்டிசையும்நவ — கண்டம்கிடுகிடென்ன
மண்டலதேவர்வதிக்க — தண்டைகலகலென்ன-சுரு

மதிமுகமிலங்கிட — ரதமதிலேரி
யெதிரிவீரரும் — பதரிடவாட-சண்டை

சத்தபேரிகைடங்கா — வெற்றிசின்னம்பூரி
யெத்திசையுமுலகம் — தத்தளித்தேனடுங்க-சுரு

யிடியமுரசுகள் — வெடிபடஅண்டம்
வடிவுள்ளவானவர் — படையுடன்நடுங்க-சண்டை

சடித்தம்பேசியேயெதிர் — அடித்தபடையுடனே
யெடுத்தபாணத்திராலே தொடுத்துகெலிப்பேனென்று-சுரு

யிரையவனருளிய — மரையவர்தேவர்
நிரையவேஅண்டம் — திரமையைக்காண-சண்டை

கனத்தபடையுடனே — மன்த்திலச்சமில்லாமல்
ஷ்ணத்திலுத்தம்செய்ய — நினித்துவந்தவன்தன்னை-சுரு

அதலகுதலப்பட — திதாவொட்டாமல்
மூதல்வனேபெலி — வதையிடயெண்ணி-சண்டை

சதமுகன் சொல் கந்தார்த்தம்.

படைமுகமகிமாரே பாருங்கள்பெண்ணெருத்தி
தடைபடாவீரங்கொண்டு சமர்செய்யதுணிந்துமிக்க
யிடைவிடாபேரிமீட்டி யெதிர்த்திடும் சமர்த்தைப்பார்க்க
கடைவிழிபொரிபரக்க.

சதமுகன் சொல் தரு.

காலகாலனுமேவினார் — தனுவெடுத்து
ஆலகாலம்போலவே — தாவினார
சாலவேராஜபாணம் — மூலமந்ரங்களோதி
மேலுமேலுமாகவீசினன் — விருதுபாலஷ
கோலாகாலனுகப் — பேசினான்

மிஞ்சியெனதுபடை அஞ்சுந்தேவர்களெல்லாம்
கொஞ்சமாய்நினைத்துவந்த வஞ்சியைகெலிப்பேனென்று-கர

சீதை சொல் கருத்தார்த்தம்.

சதமுகன்விட்டபாணம் சராசரம்நடுங்கவந்த
விதமதைகண்டுசீதை வெகுண்டுமேவில்வளைத்து
பதமரியாமல்விட்ட பாணமும்படைகளெல்லாம
அதமதுசெய்வேனென்று.

சீதை சொல்-தரு

ஆவலாய்சரமெடுத்தேன் மூவருமங்கே
தேவருமொடுங்கவிடுத்தேன்
மேவியயெனதுவீரம் பாவனையரிந்திடாமல்
மீண்டேன்மனம்பதைக்க யெந்தனைக்கண்டு
ஒண்டிசிங்கம்போலெதிர்த்தேன்
மீரியபடைகளெல்லாம் கூரியபாணத்தினாலே
சேரும்யெமகிரிக்கு நேருமோயெந்தனைக்கொல்ல-ஆவலா

சதமுகன் சொல்-தரு.

சகலத்திரமுகன்தம்பி சதமுகராவணன்
சங்கரிக்கவில்லை யெடுத்தேன்
சற்றும்பயமில்லாமல் பெண்ணெனுருத்தியிங்கே
சமர்த்துப்பேசாதேசொன்னேன் வந்துபயமுருத்தி
மிக்கதளத்துடனே வெட்டிகெலித்திடுவேன்
மீரிவந்துனைக்கொல்ல நேரமுண்டோகண்டரியும்-சகலத்

சீதைசொல்-தரு.

பத்துசிரசைவாட்டினேன் நான்
வீரசரம்பூட்டினேன் பாரும்
காடிவந்தசூரரையெல்லாம் பஞ்சாய்
பரக்கடித்தேன் வீரர்களே
அற்றசிரசுமுன்போலே பற்றிக்கொண்டதுதன்னுடே
ரத்தம்வெளிதுளிகாணும் பெற்றவரம்கண்டுநிதா-பத்து

சதமுகன்சொல்-தரு.

துண்டித்தசிரசெல்லாம் தருத்திடவே
சூரரெல்லாரும் முளைத்திடவே

சொல்லும்யெந்தனைவெல்ல முடிந்திடுமா
சூரத்தீரனுமிக்க மடிந்திடுமா
கண்டித்திடவேபாணம் கொண்டேன்கோடானகோடி
கார்த்திடுமுத்தனுயிரைபார்த்திடும்யெந்தன்சமர்க்கை- தண்டி

சீதைசொல்-தரு.

தரிக்கியெரியவுயிர் கூடிடவே
ரத்தசதமுகன்றண்டாக்கிடவே நாடி
ஓயாமல்வெட்டிதைசலிக்க அவன்
நாசனைடந்திடாமல் நலம்சலிக்க
சூருக்கிலவனைக்கொல்ல சூழ்ந்தசதமுகனை
தூலிக்கவெகுநாள்செல்லும் மலிக்கமனம்பிர்மிக்க- நரிக்கி

சீதை சொல் வசனம்.

ஆப்பா ஆஞ்சனேயா சதமுகன் ராவாணதிகளை வெட்டவெட்ட தளுக்கவும் உதிரம்சிதரினவுடனே தூளிக்கொரு சதமுகராகிகணக்கில்லாதசதமுகன்உண்டாகிசண்டைக்குவருகிரபடியால்யிவாளைக்கொல்ல கோடிகாலம் செல்லும் யிதர்க்கொருஉபாயம் சொல்லுகிரேன்உனக்கு ஐந்துமுகமும் பதினெட்டு அஸ்தமுந்தான்யிதோ மூன்றுகண்ணும் கோரதந்தமும்பதினெட்டு அஸ்தமானஉகாந்தகிரி வேடம் கொண்டேன்யிப்போயிவன்கெட்டான்யிவன்மாய்கையையும் கெடுத்துவிடயிதோ கோதண்டமெடுத்து பஞ்சாஸ்திரம் விட்டேன்யிதிலுண்டாகிய பாவனையைப்பாரும் அனுமந்தா.

கணங்கள்வருகிர-தரு.

வருகுதபார்பிசாசுகணங்கள் மண்ணுமதிரவே
குநகுதபார்குண்டோதரனும் குதித்துகுதித்துமே
பிரம்மாகூடினீஜாகினி பிரண்டுவருகுதே
வரமிகுத்தமகோதரனும வந்துகவியுதே
காளிமாகாளிசூலப்பிடாரி கடிந்துவருகுதே
கூளிகாட்டேரிஉதிரகாட்டேரி குதித்துவருகுதே
காவிதாவியொன்றுய்கூடி தாளம்போடுதே
கூவிகூவிபசிக்குதென்று கூத்துகளாடுதே

கணங்கள்சொல்-வசனம்.

அம்மா யெங்களேஅழைத்தசேதிசொல்லுமம்மா அவர்களேக்காட்டும் சும்மாயிருந்தால் நல்லதல்ல சிகிரம்சொல்லுமம்மாதாயேசிதாங்கனி.

சீதைசொல்-கவி.

மட்டில்லாபூசப்பிரேதம் வரும்சிரசிரமேற்கண்ணும்
கெட்டியதூடிரம்வாரகேவலசதுர்முகனேவெட்ட
பொட்டெனயெரியும்போது பின்முன்னுமருகிருந்து
நிட்டெனஉதிரம்வாரிசிந்தாமல்பகழிப்பீரே

சீதைசொல்-வசனம்.

கேளும் பிசாசுகணங்களே கண்ணுக்கெட்டியதூரம் பரவிய சதுர்முகனே நான்வெட்டியெரியும்போது நீங்களவனருகிருந்து ஒருதுளி உதிரம் பூமியில்சிதர ஒட்டாமல் உதிரபானம் செய்திடுங்கள் அவர்கண்டு வாட்டிஞல் உயிர்போகாமல் முன்னிலும் பின்னதிகமாய்வாழ்வளித்தோம் போய்வாரும் கணங்களே.

சதுர்முகனுக்கும் கணங்களுக்கும் தர்க்கம் தரு.

ஓடாதேநில்லுங்கள் வீரர்களே-உங்கள்
உதிரம்குடிக்கவந்தோம் சூரர்களே

சதுர்முகன் சொல் தரு.

ஆங்காரங்கொண்டிங்குவந்த பேயினமே-உங்களே
வெட்டியெரியவந்தேன் நாயினமே

கணங்கள்சொல்-தரு

நமனுக்கிரையாவீர்கள் வீரர்களே-உங்கள்
ரத்தமையங்களுக்கிரை சூரர்களே

சதமுகன்சொல்-தரு.

தும்சம்நான்செய்யவந்தேன் பேயினமே-நீங்கள்
துள்ளாதேயிங்குலவந்து காயினமே

கணங்கள்சொல்-தரு

ஆச்சுதயங்கள்வீதி சூரர்களே-நீங்கள்
அடியோடுமடியப்போரீர் வீரர்களே

சதமுகன்சொல்-தரு.

யெத்தாகாலும்விட்ட பேயினமே-யிது
யெங்கும்பெருகுதடா காயினமே

பொது வசனம்.

இப்படி தர்க்கம்செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது சிதையம்ம நானவள் பிணப்பிரவேகம் செய்கிறவிதங்காண்க

சிதைசொல்-தரு

கோதண்டத்தில்பாணமீட்டினேன் அனேகசூரர்கள்
கும்புகும்பலாய் சாயவாட்டினேன்
கோதண்டத்தில் பாணமீட்டி
கொடியசதமுகன் படையைவாட்டி
சிதைதண்டத்தால்முடிகியோடவே சேனைகளெல்லாம்
கடிகிவந்தசோர் சூரர்வாடவே (கோ)

சதமுகன்சொல்-தரு

ரத்தமகிமையாலுதித்த சதமுகனேகும்படி
நாடிவந்தோமேகோபமிருத்து

ரத்தசதமுகன் உதிரம்பெருகிட
பேய்களும்கண்டு வந்துயெதிர்பட
கத்தியேயவர் பாணமுருகிட
கங்குகங்காகவே சாய்ந்துமடிந்திட (ரத்)

சீதைசொல்-தரு

விட்டபேய்கணம் மிருத்துவருகுதுபார்சாகாமல்
உதிரத்தைமேவிடாமலே கரவியுரியுதுபார்

வெட்டிமடிக்குவே — தெம்புகொண்டேனே
மேருகிரிசூரும் — மருவியேகண்டேனே
அட்டகாசமும் — செய்துநான்றேனே
அசுரர்மாயத்தை — அரிந்துகொண்டேனே(விட்)

சதமுகன்சொல்-தரு.

பேரிடிபோல்அதட்டிமீரினேன்பிர்தஅண்டமதிர்ந்திட
பிர்ம்மாஅஸ்த்திரந்தன்னைமேவினேன்

பேரியுடனே — பொங்குமதிர்ந்திட
பிரளயத்துடன் — கிரணமுதிர்ந்திட
வீரிடபவ — தேவர்நடுங்கிட
மெல்லியபிரை — கண்டுஒடுங்கிட-பேரிடி

சீதை சொல் தரு.

பிர்மாஅஸ்த்திரம்வில்லில்பூட்டினேன் யெதிர்வரும்
சதந்தன்னைபின்னிடும்படி ஒடுங்கவாட்டினேன்

பிர்ம்மாஅஸ்த்திரம்தன்னை — மாத்தினேன்
பெரும்படைகளையெல்லாம் — காக்கினேன்
வரிகுத்துமேசரங்கள் — காட்டினேன்
வானவர்படுந்துயர் — மாத்தினேன்-பிர்மா

சதமுகன் சொல் தரு.

அரிகாராயண அஸ்த்திரமெடுத்தேன் மனம்நடுங்கிஒடுங்கிட
அகிலமெங்குநிரையவிடுத்தேன்

அரியஉலகமும் — அச்சம்கொள்ளவே
அமார்முனிவரும் — மனதுதுள்ளவே
கெரியயென்னிட — ஜெயமுமெச்சவே
சீதாவுன்னையும் — வெட்டிதள்ளவே-அரிகார

சீதை சொல் தரு.

வெத்திமிருத்திடவிட்ட சதமுகனேயென்னிட
வீரவல்லமகெரியுமோமுகனே

பெற்றிடப்பாணம் மேவிட
மேலுமேலாய் தாவிட
சுற்றிவந்தவென் பதம்பணிந்திட
சுருதிநாயகி நாலுமளிந்திட- வெத்தி

பொது வசனம்.

இப்படியாக சதமுகன்விட்டநாராயண அஸ்த்திரமானது லோகமாதாவாகிய சீதாபிராட்டிபாதம்பணிந்து அடங்க அதுகண்டசதமுகராவணன் சொல்லுகிர விதங்காண்க.

சதமுகன் சொல் கவி

அண்ணலேவிஸ்வநாதா அதிகேவலமாய்வந்த
பெண்ணவள்மாயத்தாலே பெருந்த அஸ்த்ரமெல்லாம்
யெண்ணவேபாழாய்போச்சு யிளைத்துவோரிடத்திலோடி
குண்ணியேசதமுகன்தான் கோவென்றுபுலம்புவானே.

சதமுகன் சொல் வசனம்.

அய்யய்யோ தெய்வமே கேவலமாய் வந்தபெண்பாலிநாலே நான் அனேககாலம் தபசுசெய்துபெற்ற நாராயண அஸ்த்திரங்களெல்லாம் விருதாவாய் போனதுமன்றி மகாபெருமை பெற்ற நாராயண அஸ்த்திரம் அவள் பாதம்பணிந்து யிளைத்துக் களைத்துவர தவிக்கலானேன் தெய்வமே.

சதமுகன் சொல் தரு.

அய்யய்யோயிந்த விதிவந்துவாச்சுதே
அளவிலாயெந்தன் படையும்பாழாச்சுதே- சுரு

அஞ்சுதேமனம் வஞ்சம்தீரவே
சஞ்சலங்களும் மிஞ்சுதேயென்செய்வேன- அய்யய

திக்குபாலருடன் தேவரைவென்றேனே
திருலோகமெல்லாம் தபசில்பேரெடுத்தேனே- சுரு

செங்கைவீரியம் யெங்கும்நடுங்குதே
மங்கைக்கஞ்சியே பங்கமடைந்தேனே- அய்யய

சங்காரியெந்தன் தபமெல்லாம்போச்சுதே
தரணிசெங்கோலுமே அழிந்திடலாச்சுதே- சுரு

கத்திதனும்புதே சித்தம்சலங்குதே
மெத்தவேவயர் பற்றியெரியுதே-அய்யய

கோதைசீதையைகானும் கொஞ்சமாய்நினைத்தேனே
கோட்டைக்கொத்தனமெல்லாம் கொரங்காலழித்தேனே-சுரு

குவலயத்திலே யெவர்மதிப்பவர்
பவறும்வந்திட தவருகேற்கதே-அய்யய

சகஸ்தரன் சொல் கவி.

பயமேதுயெந்தனுக்கு பண்புடன்யாகம்செய்ய
ஜெயமேதுவந்தஅப்ப சீதையுமொருபொருட்டோ
தயவதுபார்க்கமாட்டேன் சதிமோசத்துக்குவந்த
நயமதாய்பாதாளத்தில் நான்யாகம்கடத்துவேனே.

சகஸ்தரன் சொல் வசனம்.

ஆ! ஆ!! பளபளா நல்லதாகட்டும் யெனக்கென்ன முன்னாலே மகாதேவன்தெரிவித்த வீரமாகாளியாகபலநிருச்சும்போதுநான் ஒருவருக்கு அஞ்சுவேனோ அவர்களைக்கொல்லாமல்விடுவேனோ அவரையெனை வணங்கிகாலும் தயவுதாக்ஷண்ய மில்லாமல் கடத்தப் போகிறேன்பாரும் சூரரே.

சதமுகன்யாகத்தக்குப்போகிற-தரு

கிடுகிடெனவே அதிர்ந்துபுழும்பி காலால்தேய்க்கவே
காவிகூளியையெழுப்பியாகத்தில் காத்தில்தூத்துவனே
வந்தவழியேயோடிப்போகாமல் நீக்களோடியே
வளைத்துமுத்திகைபோட்டிடுக்கள் வல்லதூதரே
யெந்தவிதத்தில்பிழைக்கப்போரள் அந்தசீதையும்
யெனக்குயெதிரியுலகுண்டோ யிவளோஜெயிப்பது
கொஞ்சமென்றுநினைதுகொண்டான் கோதைசீதையும்
கொஞ்சத்தம்குரங்கைசாம்பலாக யெரித்துவிடுகுறேன்
பஞ்சுபஞ்சாய்பரக்கடிக்குறேன் பாரும்ராணியை
பயந்துலகுங்குமே மூன்றுலோகமும் யென்பலத்தையரிந்துமே
நோக்கிநோக்கிதென்திசையிலே நாருயோசனை
கொடியில்பாய்ந்துஆலாவிருக்கத் கடியைக்கண்டேனே
ஆக்ரமித்துமேசுகிஆல வழியிற்புகுந்தேனே
யாகசாலமண்டபங்கண்டு அதிகமகிழ்ந்தேனே

பொது வசனம்.

இப்படி ஆலாவிருக்ஷத்தடியின் சுரங்கத்திலே பூமியின் கீழிரு க்கும் யாகசாலைமண்டபம் வந்து வீரமாங்காளிவரும் பொருட்டாய் சதமுகன் யாகஞ்செய்கிற விதங்காண்க.

சதமுகன் சொல் தரு.

சத்தியேசாம்பவி தயாளிதிகிருபாகரி
உத்தமீஸ்ரீபரிஹ ஓமகுண்டம்தனிலே
கத்திசூலம்தண்டமேந்தி கடிகிவந்தெழுந்துமே
வெற்றிதந்துயென்னையாளும் வீரசூரகாளியே

பொது வசனம்.

சதமுகன் யாகஞ்செய்கிறபோது காளிவருகிற விதங்காண்க.

காளிகாதேவி வருகிற கவி.

மண்டலம்கிடுகிடென்ன வாசுகிவருந்திவாட
யெண்டிசைகெஜமொடுங்க யிடிபோலஆக்ரகித்து
குண்டலஞ்தனிலெழும்பி கோரதந்தங்கள்வீச
கண்டவர்நடுங்க காளியும்வருகின்றாளே.

காளிகாதேவி வருகிற தரு.

வந்தாளேரணபத்ரகாளி கல்ல
பாங்கானசிங்க வாகனமேறி

சத்ருசங்காரி ஒய்யாரமாய்கல்ல
சதுர்வேதசிங்காரி சுடர்மழுதாரி
நவமணிமகுடப்பிரகாசி மிக்க
நடுங்கப்புவிகளெல்லாம் வீரங்கள்பேசி
சிவனெதிராடும்உத்தண்டி கல்ல
ஜெகரக்ஷகியான யிவள்சிலகண்டி
பதினெட்டுகரங்களும் கீட்டி-யிவள்
தரணிகிடுகிடென்ன பூதங்களோட்டி
யெண்டிசைபுகழ்சாலகிஷ்ணன் நான்
யெக்கதையுப்பீடேற்ற யெவர்க்கும்பிரதாபன்-வந்த

பொது வசனம்.

காளிசாதேவியை சதமுகராவணன் தோத்தரிக்கிர விதங்காண்க.

சதமுகன் சொல் தேவாரம்.

சந்திரவதனிகௌரிமுக்கண்ணி சாமளமகுடசிங்காரி
அந்தரிலிஅகோரஉத்தண்டி அம்பிகைசத்துருசங்காரி
மந்திரமோதிமகிழ்ந்திடயென்முன் மண்டலம்நடுங்கவேவந்தசோதி
சுந்திரவீரசுடர்மழுதாரி யுன்பாதம்அடியவன்போற்றி.

காளிகாதேவி சொல் சவி.

சதுர்முகசூராவாழி சரியானயாகஞ்செய்து
அதரணவேதமோதி அழைத்திடமனமகிழ்ந்தேன்
மிதமிகணங்கள்சூழ மேவியேவந்ததென்ன
மதகிரிபுயனேவேண்டும் வரமதையாவிப்பாயே

காளிகாதேவி சொல் வசனம்.

கேளுமப்பாசூரனே யென்னைநோக்கி ஜெபித்ததென்ன சொல்லும்சூரனே.

சதமுகன் சொல் வசனம்.

கேளுமம்மாதாயே யிதுகாலம் உமது கடாக்ஷத்தினாலே திருலோகத்திலுள்ள சத்துருஜெயம்பெற்று வந்தேன் யிப்போது வந்தசிதையினாலே அபஜெயம் நேரிடும்போல் காணுகிறது அந்தசிந்தனையசம்மாரம் செய்யும்தாயே.

காளி யுத்தம் செய்கிற தரு.

சொன்னவசனந்தன்னைக்கேட்டு துடிதுடிக்காளே
காளியம்மன் அடிபிடித்தாளே
சுரங்கம்தாண்டிசீதையைக்கண்டு சரங்கள்விடுத்தாளே

சீதை சொல் தரு.

யெடுத்தபோதுதடுத்துக்காளியை யெதிர்த்துக்கொண்டாளே
சீதையம்மன் பதைத்துநின்றாளே
யெமனும்தடுங்கயுத்தம்செய்வோம் வாடியென்றாளே

காளி சொல் தரு.

நடுநடுங்கதேவரெல்லாம் நாடிவந்தாளே
ரணக்களம் தேடிவந்தாளே
நரிக்கியுந்தனைசுரிக்கிலிப்போ வணைப்பேனென்றாளே

சீதை சொல் தரு.

யெரிபரந்திடவரிசிலைகளே யெடுத்தேன்பாரடி
சரம்தொடுத்தேன் பாரடி
யிடிக்கியுந்தனைஅடக்கிசேனையை மடிப்பேன்பாரடி

காளி சொல் தரு

சீதாயுந்தனைக்கொல்ல பூதகளத்துடனே
தேடிவந்தேன்சற்றே நில்லடி
செத்தப்பிணத்துடனே ஓத்துப்பிழைத்திடாமல்
வெற்றிவிருதணிய புத்தியுனக்கேயில்லை-சீதா

சீதை சொல் தரு.

யேதோவிதியுனக்கு மாதாஉலகுக்கென்று
நீயெண்ணிப்பாராமல் பேசுராய்
யெட்டியபூதங்கள்தன்னை வெட்டிக்குதிப்பேனென்று
யேதுமரிந்திடாமல் வீசுராய்
யின்னம்அரைகொடிக்குள் சின்னபின்னமாக்கி
பின்னப்படவும்விதி உன்னைவிடுவதுண்டோ-யே

காளி சொல் தரு.

வாடிவீரியம்பேசி நாடியெதிர்க்கவுன்னை
மடிக்கசரமெடுத்து மீட்டினேன்

மண்டி யமோசபாணம் கொண்டுமெதமடக்கி
வந்தியென துவீரம் காட்டினேன்
வந்தபூதங்களுன்னை கொல்லத்தணியாமுன்னே
நில்லாமலென்னெதிரே சொல்லாமலோடிப்பிழை-வாடி.

சீதை சொல் தரு.

வீரப்புடனேவந்து வேடிக்கையாகப்பேசி
மெத்தகுதிப்பதெல்லாம் கேடு
ரோஷக்காரிசூரன் யெல்லையடித்திடவே
வெற்கமில்லையோசீசி போடி
தள்ளாதேயிங்கேவந்து கொள்ளாதேமதமொன்றும்
கள்ளாமலுன்தலையை கொய்யாமல்விடுவேனே-வீரா

காளி சொல் கவி.

கரைபுகழ்யிலங்கைதன்னில் சதகண்டனென்றெடுத்துவந்து
சிரையிருந்தவளேசீதா தேவியேவெற்கமற்று
தூரைமகள்போலேவந்து துணிந்துவில்லெடுக்கலாமோ
அரைநிமிஷத்திலுன்னை அதோகதியாக்கச்செய்வேன்.

காளிகாதேவி சொல் வசனம்.

கேளடிசீதையே முன்னிலே உன்னைசதகண்டராவணன் யெடுத்துக்கொண்டுபோய் சிரையிலே அசோகவனத்தில் யிருந்தவருக்கு வெட்கமில்லாமல் வில்லெடுத்து வந்தாயல்லவா யிதோ உன்னைக்கண்டிக்குரேன் பாரடிசீதா.

சீதைக்கும் காளிக்கும் தர்க்கம்-தரு.

பேசாதும்பேசிவக்ரூகுதிக்காதே காளியேயென்னிட
வீரியம்தெரியாமல் யெதிர்க்காதே
கூசாமலீசனேடெதிராடிபுறங்கொடுத்துவிலங்கணிந்தாய்
கொண்டேன்சரமெடுத்து கோடிகோடியாய்பாணம்
கண்டைசுழன்றுசிங்கம் காலைதூக்கியாடவும்-தரு
காரடிதேரடி உயர்பாரடிகண்டுப்பேனடி-பேசா

காளி சொல் தரு.

ஓடாதேமீரிவந்துமுடிக்காதே அடி
உன்னிடகணவன்பேரை கெடுக்காதே

வாடாமல்யென்னவெல்ல பம்பரம்போலாட்டுவேன்
யெட்டிமட்டியேயுன்னை வெட்டிவிடஅட்டியுண்டோ-ஓடா

சிதை சொல் தரு.

வீராப்புடனேவந்து குலுக்காதே-மெத்த
வீணனவீரியம் பலுக்காதே
மாராசரமெடுத்து பிடித்தேன்
யேரிவந்தசிங்கதையு மடித்தேன்
மண்டியமோகசரம் கொண்டுஜாடவும்
யெண்டிசைபூத்தப்படை கண்டுபயந்தோடவும்-சரு
ஆடவும்தேடவும் வகைசாடவும்யிடைவிடாமல்-வீராப்

காளிசொல்-தரு.

மேலானவீரியக்காரி யிலங்கை
வீணையழித்த குலைக்காரி
கோலாகாலமாய்வந்த குடிகேடிவந்தன்
குலுக்கையுமரிவேண்டி போடி
கொஞ்சநேரத்திலுன்னை கொண்டுயிர்சாய்க்கவும்
மிஞ்சாமலுன்தலையை வெட்டிநான்போடவும்
மீரவும்தேரவும் மனம்நேருமோஉனைக்கொல்ல (மேலா)

சிதை சொல் கந்தார்த்தம்.

வெட்டியேசிங்கந்தன்னை வெட்கமற்றவளேயென்று
தட்டியேகரங்கள்தன்னை சபாசெனதோளைத்தட்டி
கட்டியேபிரட்டிதள்ளி காலிநால்மெரித்துகொண்டு
சட்டெனசூலம்வாங்கி

சிதை சொல் தரு.

தாங்கிநாளே உந்தனைக்கொல்ல-ஓங்கிநாளே
தத்தித்தரும்பியே ரத்தம்பெருகிட
சத்தபாதாளமும் உற்றுத்தியங்கிட-தாங்கி

காளிசொல் வண்ணத்-தரு.

அபயமுன்திருவடிக்கி அகிலலோகநாயகி
உபயபாதம்சரணமம்மா ஸ்ரீமன்நாயகி
தபமகிமையானசெல்வி தருணமிக்கருணைசெய்ய
சுபநயனம்வைத்தரசூழி சோதிரூபநாயகி

சீதை சொல் வண்ணத்தருவு.

பத்ரகாளிமுரையமிட்டு பதரிவாடகண்டனே
சித்தரூபிகுற்றம்பொருத்து ஜீவன்தந்தேன்கேளடி
சத்துருசூரன்தன்னையினி சார்ந்திடமும்மீவோடிமே
மித்துருவாகமீயிருக்க வேண்டியேகிபோகுவாய்

பொது-வசனம்.

இப்படியாக காளியைரக்ஷிக்க காளிகாதேவி சீதையைப்பார்த்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

காளிதேவிசொல்-வசனம்.

கேளுமம்மாசீதையே தெற்கே நூறுயோசனைக்கப்புரம் பாரிய ஆலாவிருக்குமுண்டு அதனடியில் பிலத்துவாரமுண்டு அந்த பிலத்துவாரத்தில் யாகசாலை மண்டபமொன்றுண்டு சதமுகாசூரன் யாகஞ்செய்கிறான் அந்த யாகத்திலென்னை யெழுப்பியனுப்பினன் நான் வந்தேன் நீயின்னம கொஞ்சனேரத்தில் அந்தயாகத்தை யழிக்காவிட்டால் அனேக காளிவருவாள் அந்த யாகத்தையழித்து விடுமம்மா நான்போய் வருகிறேன் சீதையே.

பொது கந்தார்த்தம்.

ஓடியேசூரதீரன் ஓமஞ்செய்விதங்களெல்லாம்
நாடியேயழிப்பாயென்று நாயகிகூரக்கேட்டு
தேடியேதென்திசைக்கு சென்றுஆலடியில்புக்கி
கூடியேஅனுமாரெல்லாம்.

அனுமார் சொல் தரு.

குதித்துமேபதைத்தார் அந்தணர்தம்மை
பதைத்திடவதைத்தார்
மெதித்தயாகந்தன்னை மீரியழித்துவிட்டு
கொள்ளிக்கட்டையால்சுட்டு குத்திகுத்தியெழுப்பி-குதித்

சதகண்டராவணன் சொல் கந்தார்த்தம்.

குரங்குகள்யாகந்தன்னை கூடியேயழிக்கக்கண்டு
திரங்களுமழிந்துசூரன் சிவசிவாசிவனேயென்று
வரங்களும்போச்சுதென்று வல்லமையழயவோடி
சுரங்கத்தைவிட்டுதானும்.

சதகண்டராவணன் சொல் தரு.

சுருக்காகவந்தான் மனதுவாடி
பெருக்கவாய்திறந்தான்
திருகுகுகள் செய்தாலும் ஜெயமேதுயென்றெண்ணி
சென்றுவந்திடும்போது கண்டுசிதையெதுக்க

சிதை சொல்-தரு

சதமுகன்யெதிர்வரக்கண்டனே அவனை
தடுத்துப்போராடியே நின்றேனே

சதமுகன் சொல் தரு.

போராடவந்தாயோ சிதையேமலையை
பிடிங்கியடித்தேனே பேதையே

சிதைசொல்-தரு.

மலையைதும்சங்க ளாக்கினேன்
மடியசரங்கள்கோடி தாக்கினேன்

சதமுகன் சொல் தரு.

தாக்கவேரத்தங்கள் சொரிந்திட
சதமுகனெருகோடி வந்திட

சிதை சொல் தரு.

சதமுகன்தனையெல்லாம் வாட்டவே-வில் வில்
ஜெகமோகனஅஸ்த்திர மீட்டவே

சதமுகன் சொல்-தரு.

மீட்டிசரமெங்கும் ஜாடவே-சூரனும்
மெதுவாய்நழுகியே யோடவே

சிதை சொல் தரு.

ஓடஓடக்கண்டு வாட்டவே-சூரன்
ஓளித்துகொள்ளமனம் நாடவே

சதமுகன் சொல் தரு.

வாடிபட்டணம்நோக்கி தேடினன்
வந்துசிம்மாதன மேறினன்

சதமுகன்சொல்-கவி.

ஆடியபாதகாதா அய்யோநானென்னசெய்வேன்
நாடியயாகத்தாலும் நானெங்குமொளித்திட்டாலும்
தேடியே அடிபிடித்து சீதையும்வதைக்கவாரான்
பேடிபோலானேனேயோபிர்மனேயென்னசெய்வேன்

சதமுகன்சொல்வசனம்.

அரகரா மகாதேவா காலகண்ட திருநேத்திரா கயிலாசபதியே நானெங்கே யொளித்திட்டாலும் சீதைஅடி பிடித்து சண்டைக்குவந்து வதைக்குராளே நானென்னசெய்வேன் கர்த்தனே.

சதமுகன் சொல் கரு.

என்னசெய்வேனேயோ — யிப்படிவருமென்று
யெண்ணமலிருந்தேனே — தேவதேவரும்
குண்ணதவரந்தானே.
தேடிவீரம்கொண்டுயிப்போ — நாடிசீதையைகண்டுகானும்
வாடிதவிக்கச்செய்யஅஞ்சி — ஓடிஒளிக்கலாச்சே-யென்னு

ஆஸ்த்தானம்கொலுமேடை — அடங்கலும்கொரங்காலே
அழிர்திடவிதியாச்சே
சேனையெல்லாம் — ஒழிர்திடகெதியாச்சே
யானேசேனேபோக — யிப்படிமானயீனமாக
அஞ்சிகானும் — மனதுநோதவரவே
வானவர்க்கு — யெளிதாக-யென்னு

மலையொருதூம்பாகி — மடிந்துயிடிந்ததென்ற
வசனம்போலாச்சுதையோ
மனுஷியாலேவிசன — முண்டாச்சுதையோ-சுரு

மங்கையிவளே — வென்றாகானும்
பங்கமடைய — காணவேணும்
பொங்கமடைந் — திடவேவருமோ
சங்காசிவ — ஐங்கானேகான்-யென்னு

யீஸ்வரர்வருகிர-கவி.

யோசனைபலவும்செய்து உருகியேவரமளிக்கும்
யீசனைக்காணுவிட்டால் யென்குரைதீரதென்று
வாசனையுடையசூரன் வந்திடகயிலைநாடி
பாசமாய்கணங்கள்சூழ பரமனும்வருகின்றாரே.

யீஸ்வரர் வருகிர-தரு

யினமையவர்புடைசூழ
யீசன்கொலுவதாகிகார்

சமையபுரிபாலன்
தயவாககொலுவாகிஞர்

முப்பத்துமுக்கோடி
முரைமுரையாய்பணிந்தார்

அருவயர்ஆலாத்தி
அழகாகசூழ்ந்திருந்தார்

அந்தணர்பந்தியாய்கூடி
அண்டமதிர்ந்திடவே

உமையவள்மகிழ்ந்திட
கயிலைதன்னில்-யீசன்கொலு

சந்திரசேகரமூர்த்தி
கையிலைதன்னில்-தயவாக

தேவர்முனிவர்சூழ
சிவனைக்கண்டு-முரைமுரை

ஆலவட்டங்களேந்தி
வேடிக்கையாக-அழகாக

அழகாய்வேதகோஷ்ட்டம்
சம்பிரமதாக-அண்டமதிர்ந்தி

பொது-வசனம்.

இப்படியாக பரமசிவம் பளிங்குமாமண்டபத்தில் கொலுவிருக்கும்போது சதமுகன் யிசனைப்பணிந்து சொல்லுகிற விதங்காண்க.

சதமுகன் சொல் தரு

அரகராசங்கரனே ஆதிபராபரனே
உரகபணிதரனே தங்கள்திருவடிக்கிசரணம்
தற்பரா அர்ப்புதனே தாங்கள்தந்தவரத்தாலே
சர்ப்பனேரோமல்லாங்கள் சந்தோஷமாய்வாழ்ந்தோம்
குற்றகம்வந்ததிப்போ ராமன்சீதை
குரங்குடனேயெங்களை யெதிர்த்து
படையுடனேமாயாவை பாழாக்கிவிடக்கண்டு
யென்தமையன்சொல்லி யெனைக்கூட்டித்தானனுப்ப
சண்டையில்சீதையாலே தனித்திங்கேஞெண்டுவந்தேன்.

சதமுகன் சொல் வசனம்.

அரகரா மகாதேவா அயோத்தியாபுரி ராமன் சீதை தம்பிமார் குரங்குக்கூட்டத்துடன் வந்து யெங்களை யெதிர்க்கமாய்வை யழித்து சேனைமுதலானதும் மடித்துவிட்டது அவர்களை வெல்லும்படி வரமும் அஸ்திரங்களும் தந்தருளவேண்டும் கர்த்தனே.

யீஸ்பரர் சொல்-கவி.

அருமையாய்ருவணனுக்குஅரைகோடிஆயிஸ்தந்தோம்
ஒருமையாயுங்களுக்குஒருலக்ஷம் ஆயிஸ்தந்தோம்
பெருமையாய்யெனைதுதிக்க புரப்படும்அஸ்திரமொன்று
திரமைஜானகிமேல்வீச தேடியேயளித்தேன்பாராய்.

யீஸ்வரர் சொல் வசனம்.

கேளும் சதமுகராவண யிலங்காபுரி ராவணனுக்கு அரைகோடி ஆயிசுகொடுத்தோம் உங்களுக்கு ஒருலக்ஷம் ஆயிசுகொடுத்தோம் யிது யின்றேடே முடிவாய்விட்டது நீயோ ஸ்ரீகள் கையால் மடிவ தாகவரம்பெற்றிறுக்குராய் அந்த ராமனே காமாகும் அந்த சீதை யோ பார்வதியாகும் அவள்கையினாலே உனக்கு முடிவு நம்மைநாடி வந்தபடியால் நீபோய்யென்னை நினைந்து தோத்திரம்செய்தால் பாசு பதாஸ்திரம்வரும் அதைக்கொண்டு சீதைமீது யேவி அவள் மீகி மையைப்பாரும் சூரனே.

சதமுகன் சொல் தேவாரம்.

பூரணமனதாய்யிசனைப்பணிந்து
பூபனுமேவந்தகைகூப்பி
ஆரணப்பொருளேஅம்பிகைபாகா
அரகராவென்றுமேதுதிக்க
நீரணிக்கடவுள் அவரருளாலே
நொருங்கியகரத்தனிலமர்ந்த
தாரணிதூதிக்கும்பாசுபதாஅஸ்த்திரம்
தந்ததைவாங்கியேமகிழ்ந்தனனே.

பொது வசனம்.

இப்படியாக சூரன் பாசுபதாஅஸ்த்திரத்தை பெற்றுவர சீதை அம்மன் சதமுகனைக் காணுமென்று தேடிவரும்போது சதமுகனைக்கண்டு சந்தோஷமுற்று யுத்தம்செய்கிர விதங்காண்க.

சதமுகன்சொல்-தரு.

சீதையேயுனைக்கொல்ல பாசுபதாஅஸ்த்திரம்
பெற்றுநான்வந்தேனே
பேதமையென்னைக்கொல்ல பெலமேதுனக்கென்று
பிசண்டதனுவாங்கி தொடுத்தேனே
பிடித்துக்குரங்குடனே அடித்துமடித்துவிட
துடிதுடிக்கமனம் யெடுத்தேனஸ்த்திரம்கோடி-சீதை

சீதைசொல்-தரு.

மடித்துவிடுவேனென்று யெடுத்துசொல்லியநாவை
துடிக்கதுண்டித்தசரம் யெடுத்தேனே
விடத்துப்பேசவேயெந்த விடத்திலிருந்துவந்தாய்
விடுத்தேனேதிடா சற்றேபொருடாசும்மா
கெருடாஅஸ்த்திரம்விட்டு யெரடாமல்விடுவேனே-மடிற

சதமுகன் சொல்-தரு.

உன்னைப்போலவேபெண்கள் யின்னம்அனேகம்கோடி
ஓருமிக்கயெதிர்த்தாலும்படுமேனே
சின்னபின்னமாய்வெட்டி உன்னைநான்மடிக்காமல்
திரும்பிப்போகவிட்டு விடுவேனே
தெரிக்கசரங்களெல்லாம் உருக்கிசரமெடுத்து
யிரிக்கிவன்தலைதன்னை நரிக்கியெரிவன்யாரும்-உன்னை

சீதைசொல்-தரு.

திரூட்டுமாட்டுக்குரூடு பிட்டிப்போட்டதுபோல
திரேகத்தையென்சேனேசுடலாச்சே
அலட்டிப்பிரட்டியுன்னை யாகத்தையழித்திட
அதனுலேவெகுதுன்பம படலாச்சே
அடிக்காதேகீரேபோடா கெடுக்காதேகீர்த்தியை
அடக்கிவுன்னைவெட்டி மடிக்காமல்விடுவேனே-திரே

சதமுகன்சொல்-கந்தார்த்தம்.

கண்டுமேயெளிதம்கடுஞ்சினமடைந்து
கனல்பொறிபரக்கவேமீரி
கடுகியேயுன்னுடமுடிதனையறுத்து
காலனூருனுப்புவேனென்று
தண்டமானங்கள்கொண்டுமேயிவனும்
சபாசெனதோளைதைத்தட்டி
சராசரம்நடுங்கதரணிதத்தளிக்க
சண்டனும்தேங்கியேயொடுங்க
அண்டமும்நிரையஸ்திரம்பிரந்து
அக்கினிக்கொடியைகக்கிவரவே
அதிஉக்ரகோரமுங்காட்டி
அரனெறிஅயனுமேதையங்க
மண்டலம்சுழலரணமுமுதிர
மகாதேவன்மலரடிதுதிக்க

சதமுகன் சொல்-தரு.

வல்லவன்மனதுதுடித்தான் பாசுபதாஸ்திரத்தை
வில்லினில்யெடுத்துபிடித்தான்
கல்லதுகல்லதுசீதா கொல்லுவேனுன்னையிப்போ
சொல்லியேகடுகவிட்டு கொல்லலிசொட்டியதும்பி-கல்ல

சீதை சொல்கவி.

அகலவேபாசுபதாஸ்திரம்அதுகோடிகோடியாகி
புகலவேபூமியண்டம் பொருந்தியேபிரியக்கண்டு
கலங்கிடஸ்ரீராமர்தம்பி கண்டனர்சேனைவாட
சகலமும்கண்டுசீதாதுயரம்செய்கின்றாளே.

சிலை சொல்-தரு.

அபயமுந்தன் திருவடிக்கு அபயம்கெங்காதரனே
உபையபாதம்கெதியென்று ஓன்றுமரியேனே
மாதாபிதாகீயேபிசா பூகத்தின்வாசா
வேதாசலகாதாயிதுவேகோ ரக்ஷித்தருள்வீரே
அண்டரண்டபகிரண்டமும் அம்புயமாக
கண்டனேபசுபத அஸ்த்திரம்வந்திட
தெண்டனிட்டின்னடி தவுத்தியம்செய்தேனே
அரவப்பணிதரனேலோலா அமலாநித்யநிமலா
யிரவாவரம்அருளும் பராபரனேபாதம்சரணம்.

சிலை சொல் வசனம்.

அரகரா மகாதேவா சயிலாசபதியே அடியாளும் உத்தமியாயிருந்து யெனதுநாயகன் சத்தியவந்தனுய் வருவது நிஜமானல் யிந்த பாசுபதாஅஸ்த்திரம் பலவிதரூபாகரமடங்கி வியர்த்தமாகி புஷ்ப்பமாலையாய் யென்கழுத்தில் விழுவென்று உருதிகொண்டேன் கர்த்தனே.

பொது வசனம்.

இப்படியாக அம்மன்னினைத்து சிரமேல்கரங்கூப்பி சிவனேதியானித்திருக்க பரமசிவன் கடாக்ஷத்தினுலே பாசுபதாஅஸ்த்திரம் வியர்த்தமாகி ஜானகிகழுத்தில் பூமாலையாய்விழ அதைசூரன்கண்டு அரன்சொன்னவாக்கு நிஜங்கொண்டாரிந்தேன்மகாதேவா.

சதமுகன் சொல் கவி.

பரகதிகிடைக்குமிந்த பராசத்தியாலேமாள
திரமதுகொண்டுவில்லே சிக்கிரம்பெடுத்திட்டேனே.

சதமுகன் சொல் வசனம்.

அடா நான்விட்ட பாசுபதாஅஸ்திரம் வியர்த்தப்பட்டு பூமாலையாய் விழுந்ததே பரமசிவன்வாக்கியப்படி யிவளே பராசத்தியாகும் யிவள்கையினுலே மாண்டால் நமக்கு பரமபதம் கிடைக்குமென்று திடசித்தனுய் மனதிலுரிதிகொண்டு வில்லெடுத்து யுத்தம் செய்கிறவிதம்காண்க.

சதமுகன் சொல்-தரு.

அதமாகநான்விட்ட சிவஸ்திரம்
அணிமாலையாகவும்கண்டேன் மிக
அதுவாகதேகபம் கொண்டேன்
இதனுமேலோன்பய படிவேனென்றெண்ணுதே
யெடுத்தேன்சரங்களோடி தொடுத்தேன்விடுத்தேன்பாரும்- அ

சீதை சொல் தரு.

தொடுத்தேன் அஸ்திரமென்று யெடுத்துசொல்லுமுன்னே
வீரசூராவெட்கமில்லையோ
பாரும்உந்தனைக்கொலை தொல்லையா
யெடுத்தேன் அஸ்திரம்கோடி யெமபுரிசேர்க்கவே
விடுத்தேன்யென்னிட சமர்த்தைப்பாரடாபாரும்- தொடுத்

சதமுகன் சொல் தரு.

ஜெகஜாலிகற்ற மகிமைமந்திரமெல்லாம்
தெரியும்தெரியுமுன்னைவிடுவனே
ஆதிஅரிபிரம் மாதிகளாலும்விடுவனே
வெகுகோலாகாரியாய் வீரியம்படைத்தாலும்
வெல்லமுடியுமென்று சொல்லாதேயெதிர்நின்று-ஜெகஜாலி

சீதை சொல் தரு.

பதிவிரதைநானென்றால் யெதிராளிசூரனே
பரப்பிரம்மஅஸ்திரம் கொல்லுமேமிக
திரப்படவேவெட்டி வெல்லுமேயென்று
அதிவிதமாகவே யிதோவிட்டேனஸ்திரம்
அடித்துசூரனேவெட்டி மடித்துமகிழ்ந்தேனே-பதிவி

பொது வசனம்.

இப்படியாக அம்மநானலள் நானும்பதிவிரதையானால் யிதோவிட்டபிர்ம்மா அஸ்திரமானது ஜெயம்தரவேண்டுமென்றுநினைத்துவிட அந்த அஸ்திரமானது சதகண்டனுடைய சிரசை யருக்கமேரு வைங்கொத்தகரத்துடன்ருத்ரபூமியில்விழுதேவர்புகழ்யாவரும்மகிழ ஜெயவிருதடைந்து ராமர்முதலானவர்களும் மகிழ்ந்திருக்கயிந்த சேதியான துசகஸ்திரமுகராவணனுக்குத்தெரிந்து திடுக்கிட்டு சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

சகஸ்த்தாமுகன் சொல்-கவி.

மதிபணியும்பரமனிடவரத்தினாலே
மானிலத்தில்யெங்களுடன்வந்தெதிர்த்து
யெமகிரியில்லையெனக்கெடிகொண்டோமே
யீனயவனும் அளவில்லாபடையுமாண்டு
மத்குலந்துவிதிமுடிந்தமனுவியாலே
மரண்டவிதம்தானறிந்துருகுங்க
சதியிதுவேசகமுகனேவாயில்மண்ணே
சாற்றினியேழுகோமானேயனசெய்வேன்

சகஸ்த்திரமுகன்சொல-தரு.

தம்பிரானென்னசெய்வேன்ஒருவர்க்கும் தடைபடாவீரியனே-சுரு
சண்டமாருதி மண்டலாதிபா
துண்டனேவுனை யென்துகர்ணுவேன்-தம்பி
மகுடத்துரைத்தினமே கெடிகொண்டமானிக்கமே-சுரு
மண்ணிலழகிய வண்ணனேயினி
குண்ணுதேமனம் கண்ணில்காண்பனே-மகுட
கரசரணதிகனும்அடிக்கடிக்க கத்திருட்டியே-சுரு
ரத்தத்துளிகள் மெத்தவுன்னிரு
பெற்றுவந்திட வரம்பெற்றவீரனே-கரசர
உந்தனிடவல்லமை யெங்கேயொளித்தாய்-சுரு
வாசமாகிய தேசமெங்குமே
நாசமடையவும் மோசமாச்சுதே
அர்ப்பமனுவியாலே யிப்படிப்பட்டாயோடா-சுரு
ஆருமோதையர் மீரிகுரங்குகள்
ஊரையழிக்கவும் பேருபிழைத்தேனே-அல்ப்ப

சகஸ்த்திரமுகன் சொல்-கவி.

தனும்பியேதத்தளித்து தயிரியம்படைத்துக்கொண்டு
கிளம்பியேயிடியைப்போலகெர்ச்சித்துவிருதுபூண்டு
தளங்களைகூட்டிக்கொண்டு தனிரதம்தன்னிலேரி
விளம்பியேசகஸ்த்திரகண்டன்வெகுண்டுமேவருகின்றனே.

ரணகளம்சகஸ்திரன்வருகிர-தரு

திண்டன்சகஸ்திரகண்டன் சமர்க்களம்நாடியே
சூரசூரனும்நடந்தான் பெருரதமதிலேரி-சூரசூரனும்
அண்டம்நடுங்கிடென்ன அதிரப்படைகடுங்க
ஆயிரகிரணங்கள் சோதிமுடிதலங்க-சுரு

ஊரபாரமுடன் வீரதீரனிட
தேருமீதிலேரி கோரமாகயிப்போ-தண்

நடுங்கப்புலிகளெல்லாம் சண்டாயிரம்காத்தி
கொடுங்கணைகனுதண்டம் கொண்டுதலங்கிடவே-சுரு

கோலமாகமணி மாலையாடிவர
மேலுமேலும்திரு சூலமிலங்கிட-தண்டி

தம்பட்டைபூரிபேரி தவண்டைமல்லரிபம்பை
கும்பிட்டுவெகுவீரர் கொண்டுமுழங்கவே-சுரு

கோடிகோடிபடை நாடிநாடிவர
யீடில்லாதபரி சூளிமிகுத்திட-தண்ட

குரங்குகூட்டமுமஞ்ச குலவுஞானகிராமன்
திரங்கெடுத்தமடிப்பேன் தீரம்பாருங்கோளென்று-சுரு

சேவர்பரவியே யாவரஞ்சிட
மூவர்போலவே காவிமீரிமேய-சூரங்கு

பொது வசனம்.

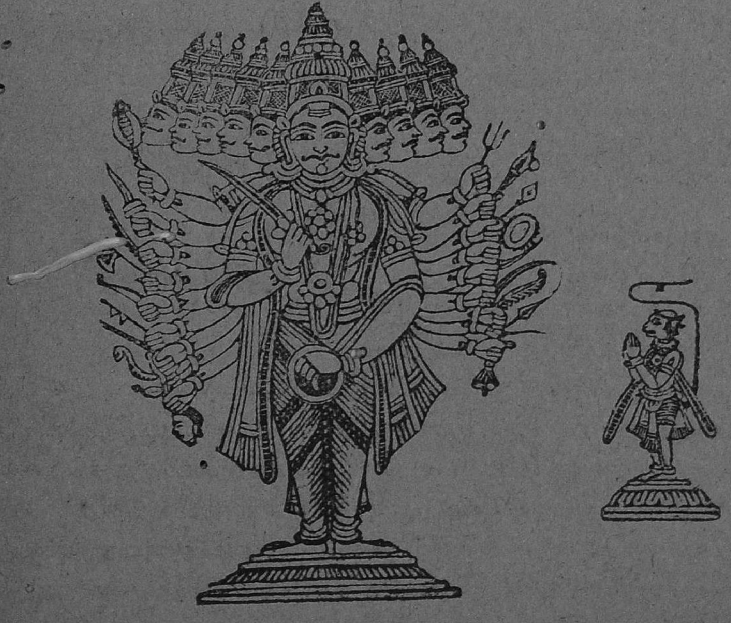
இப்படியாக வரும் சகஸ்த்திரமுகராவணனைப்பார்த்து அனுமா
ரானவர் ஸ்ரீராமமூர்த்தியைக்கண்டு சொல்லுகிர விதங்காண்க

அனுமார் சொல சவி.

தவரில்லாசகஸ்த்திரகண்டன் சண்டைக்குவரவுங்கண்டேன்
அவனுடன்சண்டைசெய்ய ஆசையுமிருத்துவந்தேன்
நவநீதராமமூர்த்திநமக்கிந்த விடையளித்தால்
யெவர்களுமரியசென்று யெமலுலகேத்தவேனே.

அனுமார் சொல்-வசனம்

சருணம் சருணம் சீதாபிராட்டிமனுளாசகஸ்த்திரமுகராவண
ன்சண்டைக்கி வந்திருப்பதால அவனுடனே யுத்தம் செய்ய அன்பு
கொண்டுவந்தேன் கொஞ்சநேரம் விடைதந்தால் அவனையெமகிரிக்கி
அனுப்பிவருகிரேன் பாருமையனே (அப்படியே உன்மனதின்படி ந
டவும் அனுமந்தா)

அனுமார் யுத்தத்திர்க்கு வருகிர தரு.

வாடாசகஸ்த்ரகண்டனேவல்லவனென்றாயென்னேதிரே
வாடாசகஸ்த்ரகண்டனே
யீடோயெனக்குபயமில்லே ஸ்ரீராமர்காண
யிடித்துஉந்தனே பொடித்திடுவேன்

யெட்டியேவாவிரால் தட்டியெரிந்திட
அட்டகாசமுடனே கிட்டியேவந்தேன்-வாடா

சகஸ்த்திரன்சொல தரு.

கிடுகிடென்றுஅசைந்திட அதட்டநானுமேபதட்டமுடன்
கண்டேன்ஒருகுரங்குவந்து காட்டியதந்தமும்காட்டமிட

கத்திமயங்கிட பத்தியவாலையும்
சுத்திசுழற்றியே மொத்துவேன்பாரும்-கிடுகி

அனுமார் சொல் தரு.

அரக்கர்குலமழிக்கவந்தேனே அடக்குவண்டா
கொடிக்குள்பாரடாபரக்கப்படை ரதமதையழித்தேன்

பாரியமலைமரம் வாரியுன்சேனையை
காருமாரக்கியே போருபோரிட்டேன்-அரக்கர்

சகத்திரன் சொல்-தரு.

பத்திக்குரங்குகள்தன்னை படபடப்பாகமுழுங்கினேன்
தத்திசெவிநாசியாலோடி தாண்டிகுதித்திடமீண்டிநேன்

தடத்தைக்கண்டுமே அடைத்துக்கொண்டேன்
விடுத்திடாமலே தடுத்தேனிதோ-பத்தி

சகஸ்த்திரன் சொல்-வசனம்.

அய்யோ நானும் குரங்குக்கூட்டங்களை கும்பல் கும்பலாகவாரி முழுங்க அதுகள் காதிநாலும் மூக்கினாலும் வெளிப்பட்டோட அதை அரிந்து குரங்குகளை ஒருமிக்க வாரிவயித்திலடைத்துக்கொண்டு நாசிகாதுவழிகளை யிரண்டாயிரம் கரங்களால் அடைத்துக்கொண்டேன் பாருங்களென்றுசொல்ல அதை அனுமாரரிந்து தன்னுடைய பலமெல்லாம் வலதுகையில் நிருத்தி சகஸ்திரராவணன்வயத்தின்பேரில் குத்துகிர விதங்காண்க.

அனுமார் சகஸ்த்திரராவணனை குத்துகிர-தரு

அனுமாரும்பத்தியே கூடித்தார்-ஓடி
அசுரன்மார்பினிலோடி அடித்தார்
அடிக்கவிழுந்துமேவாகநான் அப்போ
அரிந்துகுரங்கெல்லாம் ஓடினர்-அனுமா

சகஸ்த்திரன் சொல் தரு

குரங்கெல்லாம்வெளியோடே கண்டேன்-காணும்
குதித்துமனமகிழ்ந்து மகாண்டேன்
காலைதக்கிவாரி நின்றனைஉன்னை
கதராமல்பத்தியே கொண்டனை-குரங்

பொது வசனம்.

இப்படியாக குரங்கள்கரங்களைசேர்த்து அனுமாரைப்பிடித்து தூக்கி ஆட்டுகிறபோது அனுமார் யிவன்னம்மை யென்னை செய்வான் பார்ப்போமென்று குமராமல்யிருக்க யிச்சேதியை ஸ்ரீராமமூர்த்தியரிந்து ரதத்தைவேகமாய் செலுத்திவந்து சகஸ்த்திரனை யெதிர்க்கிற விதங்காண்க.

ராமர் சொல் தரு:

பதரீகோபம்கொண்டெழும்பி பாணமீட்டுவேன்
பயப்படாதேஆஞ்சநேயா யிவனைவாட்டுவேன்
சிதரியோடிதலைகளுருள சரங்கள்விடுத்தனே
யிவன்திரேகமுழுதும்சக்கைசக்கையாய்போர்த்தெடுப்பேனே

சூரன் சொல் தரு

கையிலிருந்தகுரங்கையெரிந்து கோபமீரினேன்
கடுகியோடிவந்தெதிர்க்க ரதத்திலேரினேன்
மெய்யிலணிந்தகவசம்நலங்க வில்லையெடுத்தேனே
மேகத்திடைபோலகர்ச்சித்து சரங்கள்விடுத்தேனே

ராமர் சொல் தரு.

விடுத்தேனஸ்த்திரம்கோடிகோடியாய் கடுத்துமீரியே
வீதிமுடிந்துமேலுலையெதிர்த்தாய் மனதுதேரியே
யெடுத்தேனஸ்த்திரம்யெமகிரிகொண்டு உன்னைசேர்க்கவே
யெந்தன்னலுமைகாணதேவர் வந்துபார்க்கவே

சூரன் சொல் கவி.

பாருமென்னிடசமர்த்தைகண்ணுல் பாணம்வருகுது
நீபம்பம்போலாடிவிழுவே மார்பிலுருகுது
கூருகூர்வாட்டியுங்களே மகால்லத்துணிந்தேனான்
கொடியபகையைமுடிக்கங்கணம்கையிலணிந்தேனையான்

ராமர் சொல் கவி.

ராவணதிகளேவென்றாமனென்றறிந்திருந்தும்
யேவினசரத்தைமாற்றியெதிர்த்திடவல்லவன்தான்
ஆவதுஆக்மித்தால் அழியுமென்றரிக்திடாமல்
பாவனேபிர்ம்மாஅஸ்த்திரம்பாடாயெடுத்திட்டேனே.

ராமர் சொல்-வசனம்.

நானே ராவணதிகளே ஜெயமடைந்தராமனென்று அறிந்திருந்தும் சற்றுவது அஞ்சாமல் யெதிர்ந்து நான்விட்ட அஸ்த்திரங்களே தடுத்துவிட்டாயல்லவா அடாராகூதப்பயலே நீயோ புயதீரத்திலும் மகாவீராதிவீரன்தான் ஆகிலும் பாம்புக்கு சமர்த்துப்பஞ்சமா உலகத்தில் யென்ன வல்லமை படைத்திருந்தபோதிலும் உலகத்தாருக்கு யிடுக்கமுண்டாக செய்வாராகில் அவர்கள் காலகண்டதிருநேத்திரனுக்கு சமானமுடையவ நானலும் பந்துவர்கத்துடனே ரணக்களத்தில் நாசமடைந்து நரகத்துக்கு யேதுவையாவாரென்பதை நீயரியாயோ யிதேதாவுன்னை யெமகிரிசேர்க்கும்படி பிர்ம்மா அஸ்த்திரம் விட்டேன் பாடா ராகூதனே.

சகஸ்த்திரன் சொல் கவி.

சவுரியம்படைத்துர்தான்சம்மந்திபதிகெடுத்த
பவருகள்செலுத்தயெண்ணம்பலித்திடயிங்கேவந்தாய்
யெவராலுமென்னைவெல்லயிடமுண்டோயிதோபாருன்னை
தவராமல்மடித்துதம்பிதன்பழிவாங்குவேனே.

சகஸ்த்திரன்சொல்-வசனம்.

அடா மானிடராமா நீவல்லமை சாலிதான் அதிகாலேயல்லவா யென்சம்மந்தி ராவணன் யெனது மருகனாகிய யிந்திரசித்து மூலபலமுதலானதும் மடித்தாயல்லவா அந்த பழிவாங்க வந்தேன் கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கேவந்ததுபோல் அகப்பட்டாயல்லவா யென் அதிஷ்டந்தான் யென்சம்மந்தி யெனது மருமகன் யென்த

ம்பி யிவர்கள் பழிக்குப் பழிவாங்கும்படி பிர்மாஸ்த்திரமெடுத்தேன் பாரும் மானிடராமனே.

சகஸ்த்திரன் சொல்-தரு.

பிர்ம்மாஸ்த்திரம் விக்ஷில்பிடித்தேனே
ரீவிட்டசரமதைபின்னிடும்படி வாங்கிவிடுத்தேனே

தர்மனும்பல தேவர்வாடிட
சண்டமாருதம் போலமாட்டிட
நகத்தகாயமுடன் யிரைச்சலிட்டுதே
புகையெழும்பியே விழுந்துகெட்டுதே-பிர்ம்

ராமர் சொல் தரு.

அண்டகோளமும்நடுங்குதே யிதோ
காராயண அஸ்த்திரம்விட்டோம் நமனுமொடிங்கிடவே

கொண்டலிடியென சூமரிமுழங்கிட
சுவலயங்களும் தத்தளித்திட
கொத்துகொத்தாகவே சிரசைதள்ளிட
பெத்தகால்கரம் யித்துவிழுந்திட-அண்ட

சகஸ்திரன் சொல் தரு.

வெட்டவெட்டதுருத்துவந்ததுபார் யென்கரம்சிரங்களும்
வெகுண்டுவெகுசரம் நாட்டிமீட்டினேன்பார்

சட்டமாகிய தேரழிந்தேனே
வட்டமாகிய வில்லெடுத்தேனே
கெட்டுவானரம் பட்டுமடிந்திட
விட்டபாணத்தால் ரத்தமோடிட-வெட்ட

ராமர் சொல் தரு.

குதித்துஅனுமந்தன் தேரிலேரினேனே
மருவில்லைவாங்கியேகோபமிகுத்து மனதுதேரினேனே

மருத்திடாமலே சரங்களைமிட்டினேன்
மடியபடைகளை அதமுமாக்கினேன்
யெதிர்த்தராக்ஷதர் யெங்கும்புரளவே
யிடங்கொள்ளாமலே தலைகளுருளவே-குதித்து

பொது வசனம்.

இப்படி சூரனைபலதரமழிக்க உருவுண்டாகிவர ராமசுவாமி யிளைத்து விசனமடைகிர விதங்காண்க.

ராமர் சொல்-கவி.

இலங்கைராவணனைக்கொல்ல யிப்பாடுபட்டதில்லை
பலம்கொள்ளும்சிரசைத்தள்ளி பலதரமழித்தேனையோ
கலங்காமல்முன்போல்வந்து கடிந்திடுமிவனைக்கொல்ல
நலங்களையிரிந்திடாமல் நான்மிகவிரிந்தினேனே.

ராமர் சொல்-வசனம்.

அப்பா அனுமந்தா யிலங்காபுரி ராவணன் மூலபலமுதலானது ம்மடித்தேனமே அதினாலே நான் யிப்பாடுபட்டதில்லை யிந்த யிருப தினாள்ராப்பகலாய் அண்ணமாகாரமில்லாமல் சண்டைசெய்து அனே க அஸ்த்திரத்தினால் யிவனுடைய கரசரணதிகளை வெவ்வேராக வெ ட்டி வெட்டி தள்ள தள்ள துளுத்து வருகுதே யிவனைக்கொல்லும் வகையரியேன் யென்செய்வேன் அனுமந்தா.

ராமர் சொல் தரு.

இதவென்னமோசம் அனுமந்தாயெனக்கு
வந்துதேகிலேசம்

அதிவித அய்யோத்தி தசரதமகாராஜன்
அநுந்தபம்தன்னுலே பிரத்தேனேநான்பாவி-சுரு

அத்தநாளாக யிந்தகெதிவிட
சிந்தைகளிக்கவும் வந்ததில்லேயோ-யிது

தாடகையைமடித்தேன் சுவாகுசூரன்
தளங்களையாவையுமடித்தேன்
வாடாதஜனகரன் மகிழும்வில்லேமுரித்தேன்
வழிமருத்துபரசுராம னுரம்பரித்தேன்-சுரு

மதிக்கும்யிளவன் துதிக்கும்சிதையும்
விதிக்குள்வனவாசம் கெதிக்குள்ளானேமே-இது

சிதையையிழந்தோமே ராவணனுலே
சிந்தைனெந்தழுதோமே
வாதைபிருந்துதேடி வந்துவந்தனைக்கண்டு
மாமரம்தனையெய்து வாலியைவதைசெய்து-சுரு

மட்டில்லாஅணைகட்டி வாரிதிவிட்டிலங்கை
தொட்டுசமர்செய்துபாணம் விட்டுகெலித்தோமே-யிது

ராமர் சொல் வசனம்.

இப்படியாக நாம் யெடுத்துவந்த கீர்த்தியெல்லாம் யிந்த சகஸ்த்திரமுகனுலே அழியகாலமோவென்று மனம்தயக்கமடைய அதை தேவர்களரிந்து நமக்காகத்தானே தண்டப்படுகிராரென்று சகஸ்த்திரகண்டனே கொல்லும்படி பிர்ம்மா அஸ்த்திரம்விடிக்கும்படி வாய்வுபகவானுலேதெரிவிக்க அப்போது ராமச்சந்திரமூர்த்தி சிந்தாக்கிரந்தராய் வருந்திர்க்க அப்போது சகஸ்த்திரராவணன் சொல்லுகிரவிதங்காண்க.

சகஸ்திரன் சொல் தரு.

அண்டரண்டபுவனம்நடுங்க அஸ்த்ரமெடித்தேனே
அளவிலாததுளைபட்டுருக மார்பிலடித்தேனே

ராமர் சொல் தரு.

அடித்தேனிதோசாரதிபுரவி தேருமழிந்திடவே
அணிமுடிமகுடம்ஆபிரம்கைகளும் அழிந்துவிழுந்திடவே

சகஸ்த்திரன் சொல்தரு.

விழுந்தகரசரணுதிகள் முன்போல்வந்திடவே
வில்லேவளைத்துசமரதைமீட்டினேன்உந்தனைமடித்திடவே

ராமர் சொல் தரு.

மடிக்கவேபிர்மாஅஸ்த்திரம் வாங்கிவீடுத்தேனே
மண்டைகள்சிதரி தண்டெனுண்டாகி ஜெயமதுகொண்டேனே.

பொது வசனம்.

இப்படியாக சகஸ்த்திரமுகராவணனை பிர்ம்மாஅஸ்த்திரத்தினுலே ஸ்ரீராமபிரான் மடித்து அவன்செய்த பூஜாபலத்தினுலே கயிலாசகிரியையடைந்து ரிஷிகளுடனே தானெருரிஷி கணமாகி சுகித்திருந்தார் அப்போது தேவர்கள் புஷ்ப்பமாரி பொழிந்தார்கள் ஸ்ரீராமச்சந்ரமூர்த்தியை கொண்டாடி துதிக்கயாவரும் னந்தாபவனந்தை யடைந்து அனுமாரான சுதரிசேனனை அழைத்துமாயாபுரிபட்டணத்தைமகுடம்சூட்டி பட்டம்கட்டி வேண்டிய புத்திமதிகளைச்சொல்லி தாங்கள்முன்போல அனுமாரின்பேரிலேரி கடலைத்தாண்டி அயோத்தியாபுரிபட்டணம் சேர்ந்து அரசுசெலுத்தி வருகிறார்கள்சுபம்சுபமஸ்த்து.

மங்களம்-சுப-மங்களம்-ஜெய-மங்களம்.

சகஸ்த்திரமுகராவண சம்மாரநாடகம்.

முற்றிற்று.

